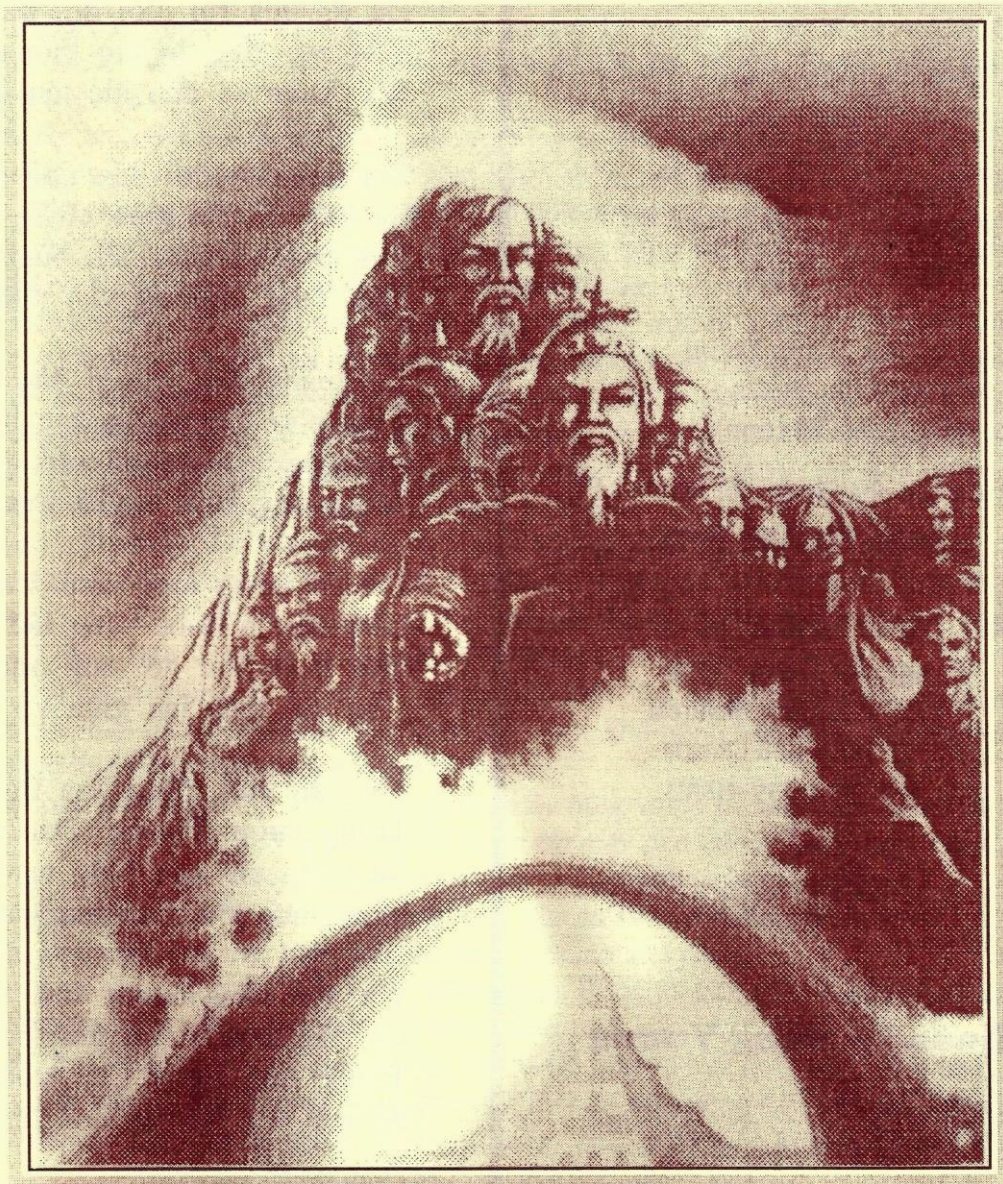

hiên lạc

Tiếng nói của Hướng Đạo Trưởng Niên
Nhóm Tinh Thần B.P. thực hiện

Bộ mới - Số 55
Phát hành tháng 09-2005

BẢN TIN LIÊN LẠC

TIẾNG NÓI CỦA PHONG TRÀO
HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN VIỆT NAM

Ban Sáng lập

Lê Văn Ba
Phan Như Ngân
Trần Văn Thao

Ban Phụ Trách

Hoàng Ngọc Châu
Trần Trung Hợp
Hồ Văn Mẫn
Ngô Phú
Nguyễn Đức Phúc
Phạm Văn Thiết
Lệ Thọ
Nguyễn Trung Thoại
Trần Minh Thường
Mai Xuân Tý (con)

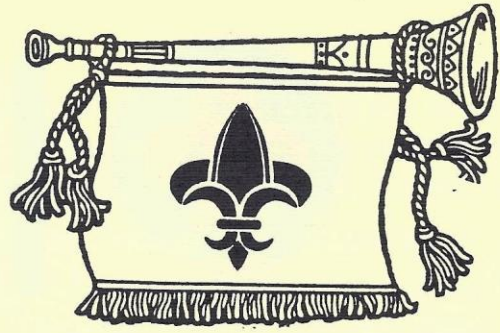
Liên Lạc phát hành mỗi năm 4 số
Xuân, Hạ, Thu, Đông

Bài vở, thư từ xin gửi về
Nguyễn Trung Thoại
6362 Westbury, Montreal
P.Q. H3W-2X3 Canada
ĐT (514-739-4000)

HÌNH BÌA

Quốc-Tổ Hùng-Vương

NHỮNG ĐÓA HOA ĐỜI

Tôi gửi tặng Em đóa hoa lòng
Dù đã qua rồi tuổi đợi mong
Vẫn còn đâu đó tim thổn thức
Rồi Xuân sẽ đến lúc tàn đông.

Tôi giữ cho đời đóa tình thương
Là hoa tôi hái giữa chiến trường
Một thời chinh chiến buồn đất nước
Hoa Tình Thương vẫn thắm nồng hương.

Tôi mang cho người đóa hoa mơ
Đẹp như tâm tưởng lúc ban sơ
Mang mùa trăng cũ vào giấc ngủ
Thả mộng khai huyền trên nhánh thơ.

Tôi ép trong lòng cánh hương dương
Làm nguồn đuốc sáng lúc soi đường
Cho thiên thu tỏ lòng sắp sẵn
Tâm an, thân lạc giữa vô thường.

Tôi vẫn vun trồng hoa Bách Hợp
Trong vườn Hướng Đạo đến cuối đời
Ba ngón chỉ trời lòng tuyên hứa
Mang trái tim yêu tặng muôn nơi.

Tôi vẫn hằng mong đóa từ tâm
Là loài hoa nở rất âm thầm
Trong Anh, trong Chị, trong cuộc sống
Sẽ mãi tỏa hương suốt đời trần.

HUY VĂN
(Sóc nhanh nhẹn)

Lá Thư Mùa Hè

Liên-lạc số 55 này đến tay bạn đọc với những tin vui buồn lẫn lộn. Xin được kể chuyện vui trước :

- Chỉ còn một năm nữa là đến ngày Trại Thăng Tiến 8, anh chị em các nơi đang chuẩn bị, nào là sắp xếp những ngày nghỉ với cơ quan, dành dụm tài chánh, lo vé máy bay v.v... để đáp lời trống đánh thùng thùng của Nhà Thơ Tuấn-Việt : ... *Anh em Hướng-đạo mau mau,*

Về Thăng Tiến 8 cùng nhau sum vầy .

- Làng Bách-Hợp Hoa-Thịnh-Đồn đã tổ chức Giải Dấn Thân Giúp Ích năm 2005 cho một số Thanh Thiếu Niên xuất sắc, tạo sự khuyến khích cho những trẻ em khác noi theo. Liên-lạc số này có đề cập đến, mong rằng các Làng Xóm Trường-niên khác cũng sẽ có những dự án tương tự, nhằm truyền đạt cho nhau tinh thần GIÚP ÍCH, đúng như phương châm của Hướng-đạo Trường-niên.

- Làng Trường niên Charlotte đã " Tái Phối Trí " cũng với những nhân-sự cũ nhưng mang một " Tâm Hồn Mới " , ước mong sao cho Làng Trường-niên Charlotte sẽ mang cờ Làng và bảng hiệu Charlotte đi diễn hành trong kỳ Trại Thăng Tiến 8 năm tới.

- Chắc có nhiều tin vui khác nữa, nhưng Liên-lạc không được biết chi tiết, đại khái như tin một gia đình HĐ ở San Jose trúng cách một lúc 3 Bảng Rừng (đó là các Tr. Phương, Phước và An), Tr. Bùi-vũ-Đức (Miền Đông H.K) hứa sẽ trung thành với vợ (mới cưới) suốt đời. Tin Tr. Kim-Sơn ở miền đất lạnh cũng quyết chí "sang ngang" v.v..

Bây giờ xin kể đến tin buồn: Nói là Tin Buồn, nhưng cũng có thể "bán buồn mua vui" cũng được.

- Trước hết là Tr. Mai-Liệu vừa qua khỏi một tai nạn thảm khốc, nếu không phải là "mạng lớn" hoặc là nói theo tâm-linh "nếu không có Ông Trên " che chở thì tính mạng cũng khó an toàn (xem L.L.).

- Tiếp đến là chuyện "treo cờ" đã làm một số Trường lời qua tiếng lại, Ban Thường-vụ HĐTÚ phải ra thông-cáo, nên không khí tạm lắng dịu. Anh em đã giữ hoà-khí và biết tự chế.

- Tin thứ ba là Trại Hợp Bạn HĐ Quốc-gia Hoa-kỳ trong tháng 7 vừa qua đã có 4 Huynh-trưởng Mỹ bị điện giật chết, vì trụ kim loại của lều nhà ăn chạm dây điện. Hôm trước, cũng có một chuyên viên chết vì bệnh tim. Qua hôm thứ tư, hơn 40.000 Hướng-đạo (trong đó có khá nhiều HDS gốc Việt) đứng chờ nhiều giờ trong nắng nóng để đợi Tổng-thống Bush đến nói chuyện, nhưng vì thời tiết mưa giông nên TT hoãn đến, khoảng 300 HDS bị say nắng. (Ông Bush chưa gia nhập HĐ, vì đã là HĐ thì mưa gió bão bùng chi cũng đến. Các em chờ được, tại sao TT. lại sai Lời Hứa ? Dở ẹt !

- Sau hết là chuyện buồn thiệt : Đó là sự Ra Đi vĩnh viễn của các Trường Nguyễn-Văn-Tuân, Tr. Hồ-Thị-Vẻ và Tr. Nguyễn-Đức-Dziên. Các Trường này đã có thời sinh hoạt gắn bó với Phong-trào, đã lưu lại khá nhiều kỷ niệm khó quên. Đặc biệt Tr. Nguyễn-Đức-Dziên với tập thơ "Nhớ Quá Đi Thời" . Ngoài ra, còn về hình cống Trại Thăng Tiến VI và do Tr. Nguyễn-Đức-Tùng thực hiện.

Bây giờ, Ban Phụ trách chúng tôi xin có vài giòng thưa thốt : Đã 15 năm vui buồn có nhau, nay thời gian cũng đã khá dài, tuổi tác chông chất, sức khoẻ sút giảm, khả năng hạn chế, tự nghiệm rất khó kéo dài, mặc dù rất nặng tình nặng nghĩa với độc-già quý mến.

Riêng phần cá nhân của Ngựa tôi, không có cảnh " *Mây hồng dừng lại sau đèo* " của Thế Lữ,

Cũng không phải cảnh " *Lớp lớp mây cao đùn núi bạc* " của Huy-Cận,

Hay : *Mây trắng ngang hàng tự thưở xưa* của Xuân-Diệu,

và nhất định không có cảnh " *Hồn quê theo ngọn mây Tần xa xa* " của Nguyễn-Du !

cho nên chúng tôi phải nghĩ đến một ngày nào đó phải " *Gác Mái Chèo* ".

Ta hãy nghĩ đến dòng sông, con đò, bến nước, đêm trăng. Bước tới bến rồi mà gặp phải lúc đò không còn cập bến, thì phải gọi. Ôi ! tiếng gọi đò trong đêm vắng ...

Phần chúng tôi, thiết tha với tờ Liên-lạc bấy lâu nay là để nhớ lại tuổi hoa niên, và những buổi chiều chạng vạng ... của cuộc đời Hướng-đạo vô cùng trân quý, biết ơn sự hướng dẫn của các Trường đàn anh, cho nên vẫn phải cùng nhau tiếp tục chèo, nhưng dù sao, chúng tôi cũng tự thấy đã đến lúc phải ...

" *Cất Cao Tiếng Gọi Đò* " dù là trong đêm vắng !

TRỐNG THỨC ẦM ẦM

Trại Họp Bạn HĐVN 'THẮNG TIẾN 8'
từ ngày 9 đến 14 tháng 7/2006 tại Riverside,
Cali, USA

Tùng tùng - tùng!
Tùng tùng - tùng!
Tùng tùng - tùng!
Tùng tùng, trống thúc liên hồi
Ầm ầm sống động gầm trời năm châu.
Anh em Hướng Đạo mau mau
Về THẮNG TIẾN 8 cùng nhau xum vầy.

Tùng tùng - tùng!
Tùng tùng inh ỏi đó đây
Vợ chồng con cái hăng say lên đường.
Đường xa ta cũng coi thường
Tâm không sợ khó thì đường không xa.

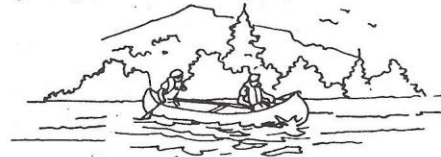

Tùng tùng - tùng!
Cali rực rỡ muôn hoa
Về đây suối nắng thực là thần tiên.
Về đây, lạ cũng thành quen
Xây tình Bách Hợp anh em một nhà

Tùng tùng - tùng!
Về đây ta lại gặp ta
Cùng hò, cùng múa, cùng ca, cùng cười.
Trò chơi vui vẻ mọi người
Dự đêm lửa trại một đời khó quên.

Tùng tùng - tùng!
Trưởng già kinh nghiệm thâm niên
Nhằm người trưởng trẻ nối truyền lại cho.
Việc đời cất kỹ trong kho
Mái lều tri kỷ truyện trò tí tê.

Tùng tùng - tùng!
Phải về, nhất định phải về
Về THẮNG TIẾN 8 ta đề bài thơ.
Thơ rằng: Thỏa dạ trông chờ
Năm châu bốn biển bây giờ là đây
Bàn tay xiết chặt bàn tay
Mối tình Hướng Đạo mỗi ngày mỗi cao.
Kìa ngôi Bắc Đẩu sáng sao ...

Tùng tùng - tùng!
Tùng tùng - tùng!
Tùng tùng tùng tùng tùng ...

TUẤN VIỆT

Xóm Tùng Nguyên Sydney – Canberra ***Tưởng niệm Tr. TRẦN VĂN KHẮC*** ***(Ngày 01 tháng 7 hàng năm)***

Xóm Hướng đạo Trưởng niên Tùng Nguyên Sydney – Canberra đã tổ chức buổi họp mặt và thực hiện nghi thức Tưởng niệm Tr. Trần Văn Khắc vào hôm Thứ bảy 02.7.2005 lúc 11 giờ 30 tại tư gia Tr. Thanh Huế - Vĩnh Tiên, vùng Tempe, Thành phố Sydney. Mặc dầu giờ giấc đã được dự trù trước, nhưng có vài anh chị chưa tới kịp. Tr. Phiêu Xóm trưởng đã đề nghị sinh hoạt xóm trước, chờ đông đủ mới cử hành nghi thức Tưởng niệm cho có ý nghĩa.

Tr. Lê được chỉ định điều hợp buổi họp đã theo thứ tự các tiết mục trong chương trình để “thi hành”. Mở đầu, Trưởng Lê tường trình cho bà con biết những hoạt động xóm trong thời gian qua:

- Tham dự Liên hoan Kỷ niệm 10 năm Tráng đoàn Trần Văn Khắc, tối 13/3/05 tại Melbourne gồm các Trưởng Thanh Huế - Vĩnh Tiên, Lê thay mặt anh chị em trong xóm có mặt trong buổi liên hoan này. Tr. Thanh Huế đã đại diện Trưởng xóm tặng 100 Úc kim cho công tác cứu trợ nạn nhân Sóng thần Tsunami do Tráng đoàn phát động. Được biết, khi tổng kết số tiền lên tới 13. 042. Úc kim (mười ba ngàn, không trăm, bốn mươi hai Úc kim)
- Tiếp đón 4 Tr. từ VN tham dự trại Leader Trainers lần thứ 22, thuộc Khu vực Á châu Thái bình dương gồm có chín Quốc gia tham dự (kể cả Việt nam) tổ chức tại Gilwell Park, Melbourne từ 24 đến 30 tháng 3 năm 2005 đã ghé thăm xóm Tùng Nguyên Sydney – Canberra và tham quan hai Thành phố Sydney và Thủ đô Canberra từ ngày 31.4. đến 03.5.2005. –
- Tin tức về Trại họp bạn TT8 tổ chức tại Nam California vào giữa năm 2006.
- Bàn về chuyến đi dự Đám cưới con trai Tr. Phạm văn Mừng, tại Canberra vào ngày 30.7.2005. Có nhiều Trưởng niên vắng mặt trong dịp này: nên anh chị em đã đồng thanh đề cử Tr. Minh Lan Đại diện và điều động chuyến đi.
- Trong dịp này, Tr. Lê đã giới thiệu về bộ đồng phục mới của các em và Trưởng trong Hội HĐ/Úc qua những hình màu để dễ phân biệt Bộ đồng phục mới đang được xữ dụng và từ từ sẽ thay thế bộ đồng phục cũ. Trong thời gian chuyển tiếp bộ đồng phục cũ vẫn còn lưu dụng thêm một thời gian ngắn nữa.
- Buổi sinh hoạt vui tươi sống nhờ sự đóng góp của Tr. Nụ và Tr. Minh Lan . Tr. Nụ vừa quản ca, vừa tập hát những bài sinh hoạt mới do Trưởng sáng tác.; Tr. Minh Lan đã cho trò chơi vui tên “Câu chuyện của xóm” rất hấp dẫn, vui tươi làm mọi người quên cái lạnh của mùa đông ở Sydney..

Đúng 12 giờ 30. Xóm đã có mặt đầy đủ. Nghi thức Tưởng niệm Trưởng Trần Văn Khắc bắt đầu:
Anh chị em đứng thành hai hàng.

Tr. Lê : Hướng đạo sinh: **Sắp**. Tất cả: **Sẵn**.

Bài “Hướng đạo Hành Khúc” được cất cao – bài hát chấm dứt. Trưởng Thanh Huế đọc Tiểu sử Tr. Trần Văn Khắc và đề cập đến công lao gây dựng Phong trào Hướng đạo trong những bước đầu tại Việt Nam. Năm 1978 Trưởng vượt biên ty nạn và đã định cư tại Ottawa, Canada. Trên quê hương thứ hai, Trưởng đã ký danh sinh hoạt với Scouts Canada, tiếp tục giúp đỡ các đơn vị trong Chi Nhánh Canada. Năm 1983, Tr. Trần Văn Khắc được Hội Nghị Huynh Trưởng HĐVN tại Costa Mesa bầu làm Chủ tịch HĐTU/HĐVN.đầu tiên. Năm 1985 tuổi đã cao, tại Trại Hop Ban TT.1, Pháp. Tr. Nguyễn Văn Thơ được bầu thay thế. Trưởng Trần Văn Khắc nhận vai trò Chủ Tịch Sáng Lập HĐVN cho đến khi từ trần.

Tr. Trần Văn Khắc đã được tưởng thưởng:
Năm 1992. Scouts Canada trao tặng Huân Chương HDS xuất sắc.
Ngày 24.5.1994 . BTV/HĐVN đã khẩn cấp truy tặng Huân Chương BẮC ĐẦU.

Buổi Tưởng Niệm Tr. Trần Văn Khắc diễn ra thật đơn giản, trang nghiêm, gây xúc động cho anh chị em tham dự .

Nghi thức Tưởng niệm chấm dứt Tr. Thanh Huế đã cho anh chị em thưởng thức một bữa trưa thật ngon lành với bánh giò, bánh bột lọc bún bò Huế..... cùng với những món ăn khác do anh chị em mang tới, Tr. Thanh Huế - Vĩnh Tiên có một “Đặc sản” không thể nào thiếu mỗi khi “khách” Tùng Nguyên đến nhà, đó là chuối Sứ tươi và khô bốn mùa đều sẵn trong kho..

Từ ngày thành lập xóm Tùng Nguyên cho đến nay, hằng năm, vào những ngày của tuần đầu tháng bảy, xóm đều có tổ chức nghi thức Tưởng niệm Tr. Trần Văn Khắc, nhằm nhắc nhở mỗi người nhớ đến một giai đoạn lịch sử của Phong trào Hướng đạo Việt nam - Tô lòng biết ơn Tr. Trần Văn Khắc, đã đóng góp gây dựng phong trào trong những ngày đầu và cũng nhằm nhắc nhở mỗi người phải luôn luôn nghĩ đến những Trưởng cao niên đã bỏ bao công lao xây dựng Phong trào Hướng đạo Việt nam . Ngày nay, Phong trào có nề nếp, những tập tục ăn sâu trong sinh hoạt hay cư xử . Ông cha chúng ta đã nói “Uống nước nhớ nguồn”. Nếu không có những Trưởng tiên bối, chắc chắn Hướng đạo Việt nam không có cội nguồn, không có một truyền thống, không có những Trại Kỷ niệm 65, 70, 75 năm được.

Báo Diễm Dạm (ghi lại)

Tưởng niệm Tr. Trần văn Khắc do Xóm Tung Nguyên Sydney –Canberra tổ chức ngày 2/7/2005 tại Sydney.

Ngồi (từ trái qua): Chị Thoai Anh, C.Thanh Huế, C.Thanh, C. Tạ Bích Lan, C. Phạm Minh Lan, cháu gái con A. Trương lương Công.

Đứng (từ trái qua) A. Lê, A. Vũ văn Ngọc, C. Trương thị Gân, A. Vũ văn Roanh, Vũ trọng Khải, A. Đàm xuân Cận, A. Kỳ, A. Nguyễn văn Nụ, A. Vĩnh Tiên, A. Trương lạc Phiêu

HÌNH ẢNH SINH HOẠT NGÀY TRẦN-VĂN-KHẮC

Montréal (Canada) : Quang cảnh ngày lễ tưởng-niệm Trưởng Trần-Văn-Khắc tại Montréal do Liên Xóm Montréal và Ottawa tổ chức. Cô Phương-Thu (Ái-nữ của Tr. Khắc) đang thắp hương trên Bàn Thờ. Phía sau là các Xóm viên Trưởng niên Montréal ; phía bên phải (che khuất) là các xóm viên Ottawa ; và phía trước Bàn Thờ là các em Tráng-sinh và Thiếu-sinh thuộc Liên-đoàn HĐVN Montréal đến tham dự lễ.

Melbourne (Úc Châu) : Hải-đoàn Yết-Kiều đang chuẩn bị tham dự lễ Kỷ-niệm Ngày Thành-lập 10 năm Tráng-Đoàn Trần-Văn-Khắc (Melbourne, Victoria, Australia), do Trưởng Nguyễn-Mạnh-Hà hướng dẫn.

Mùa Thu, mùa tri kỷ

Thân tặng Liên Lạc, số Mùa Thu

*Ngô đồng nhất điệp lạc,
Thiên hạ cộng tri thu.*

Vũ trụ xoay vần và chia một năm ra bốn mùa: Xuân, Hạ, Thu, Đông. Mỗi mùa có một sắc thái và một tính chất riêng biệt.

Nhìn chung, thì trong bốn mùa, mùa Thu là mùa gây nhiều ấn tượng trong tâm hồn của chúng ta, cho nên ta có thể gọi mùa thu là mùa tri kỷ, và khi chúng ta gặp lại mùa thu chẳng khác gì được gặp lại bạn tri âm. Vì thế cho nên người ta đã nói rất nhiều về những gì có liên quan đến mùa thu, hoặc gần hoặc xa, trong thơ văn và âm nhạc.

Trong âm nhạc thì chúng ta hãy nghe:

Ngô Thụy Miên trong "Mùa thu cho em":

Em có nghe mùa thu, mưa giăng lá đổ,
Em có nghe nai vàng hát khúc yêu đương.
Và em có nghe khi mùa thu tới
Mang ái ân, mang tình yêu mới ... v.v..

Chúng ta hãy nghe Đặng Thế Phong trong "Giọt mưa thu":

Ngoài hiên giọt mưa thu thánh thót rơi,
Trời lắng u buồn mây hắt hiu ngừng trôi
Nghe gió thoảng mơ hồ trong mưa thu ai khóc ai than thở ... v.v..

Với Văn Cao thì:

... Từ từ xa đường vắng. Đêm mùa thu chết,

Trong thơ văn thì Lưu Trọng Lư đã để lại cho đời bài thơ bất hủ "Tiếng thu" mà Lê Thương đã phổ nhạc:

Em không nghe mùa thu, dưới trăng ngà thốn thức
Em không nghe rạo rực hình ảnh kẻ chinh phu trong lòng người cô phụ.
Em không nghe rừng thu, lá thu kêu xào xạc,
Con nai vàng ngơ ngác, đạp trên lá vàng khô.
Nghe gió thoảng mơ hồ trong mưa thu ai khóc ai than thở ... v.v..

Thi sĩ Xuân Diệu đã nhắc đến mùa thu như sau:

Rặng liễu đìu hiu đứng chịu tang,
Tóc buồn buông xuống lệ ngàn hàng.
Đây mùa thu tới, mùa thu tới,
Với áo mơ phai dệt lá vàng.

Hàn Mạc Tử thì

Ấp úng không ra được nửa lời,
Tình thu tha thiết quá thu ơi! ...

Và Chế Lan Viên cũng tha thiết không kém:

"Chao ôi! Thu đã tới rồi sao?
Thu trước vừa qua mới độ nào.
Mới độ nào đây, hoa rạn vỡ,
Nắng hồng choàng ấp dãy bàng cao ...

Còn cụ Nguyễn Khuyến thì đã cho chúng ta bài “Thu điếu” với mấy câu:

Ao thu lạnh lẽo nước trong veo,
Một chiếc thuyền con bé tẻo teo
Sóng biếc theo làn hơi gợn tí,
Lá vàng trước gió sẽ đưa vèo ...

Trong văn chương Pháp có bài “Chanson d’automne” của Paul Verlaine rất hay :

Les sanglots longs
Des violons
De l’automne
Blessent mon coeur
D’une langueur
Monotone ...

Anatole France thì đã nhớ đến mùa thu và kể lại cho chúng ta nghe như sau:

“Để tôi kể người nghe tôi nhớ lại những gì, mỗi năm bầu trời phủ mây mùa thu, những bữa ăn tối đầu tiên trong năm phải thấp đèn và những chiếc lá đang vàng dần trong những vòm cây run rẩy ...” (Je vais vous dire ce que me rappellent, tous les ans, le ciel agité de l’automne, les premiers diners à la lampe et les feuilles qui jaunissent dans les arbres qui frissonnent.)

Riêng về phân tôi thì mùa thu năm nay đã tạo cơ hội cho tôi được gặp lại hai thắng cảnh mà cách đây khoảng mười năm tôi đã có dịp sống tại đó trong vài ngày ngắn ngủi nhưng đầy tình cảm, Đó là Scout Park ở Mont Martha thuộc tiểu bang Victoria và Scout Park Glenfield tại Sydney, tiểu bang NSW, nơi Trại Họp Bạn Thăng Tiến 5, cuối năm 1995. Vẫn cái cổng tam quan, mái đỏ, với mấy chữ: THĂNG TIẾN V ở mặt trước và ONCE A SCOUT, ALWAYS A SCOUT ở mặt sau. Vẫn những hàng cây cao vút, những tảng đá rải rác đó đây xen lẫn với những nẻo đường đầy cỏ dại. Vẫn những dãy nhà thân thương đã từng ấp ủ hình ảnh của những người bạn đường mang hoa bách hợp.

Mười mùa lá rụng đã lặng lẽ trôi qua, nhưng phong cảnh hùng vĩ của những khu đất trại hướng đạo vẫn còn đó, trơ gan cùng tuế nguyệt. Tôi vô cùng xúc cảm khi phải từ giã những vùng đất ấy, những vùng đất mà khi ta đến chỉ là khu đất trại hướng đạo, mà khi ta đi khu đất ấy đã hóa tâm hồn.

Vì tuổi đời đã khá cao, trên tám bó rưỡi, nên tôi nghĩ rằng không còn dịp nào để trở lại thăm những đất trại thân yêu ấy nữa. Lực bất tòng tâm.

Tôi xin mượn mấy câu thơ của thi sĩ Lamartine để gửi đến những khu đất trại hướng đạo mà tôi đã có dịp làm quen trong suốt quãng đời hướng đạo gần 70 mùa lá rụng:

Adieu, vallons; adieu bocages;
Lac azuré, rochers sauvages,
Bois touffus, tranquille séjour,
Séjour des heureux et des sages,
Je vous ai quittés sans retour.

Melbourne, mùa Thu 2005
Hoàng Hội

Bài diễn văn của Giáo Sư Kim Danh

(đọc trong buổi lễ trao Giải-thưởng Dẫn Thân 2005, do Làng B.H. Hoa-Thạnh-Đồn tổ-chức)

Xin kính chào quý vị trường thượng
Quy anh chị em trong gia đình làng Bách Hợp
Quy bạn hữu quan khách
Và đặc biệt thân mến chào các em,

Trước hết tôi xin chân thành cảm ơn làng Bách Hợp nhất là ông Ly Trường làng đã nhớ đến tôi và cho tôi một vinh dự được chia sẻ đời sống tâm linh của tôi trong buổi phát giải Dẫn Thân giúp ích này.

Sở dĩ tôi gọi đời sống dẫn thân của tôi là một đời sống tâm linh vì do cái Tâm, nhờ cái Tâm mà tôi đã hoàn tất mọi sứ mệnh.

Là con người, muốn được tồn tại, phải hội đủ các điều kiện tất yếu, như đói phải có ăn, khát phải được uống, thoải mái trong bầu không khí trong lành. Tuy nhiên, tinh thần lại là điều tối cần thiết cho sự sống. Theo kinh nghiệm của tôi, tôi đã thấy có nhiều người chết dần và chết sớm mặc dù thường ăn ngon mặc đẹp, giải trí tại các nơi lịch lãm xa hoa. Tại sao có những hiện tượng đó? Thưa, tại vì tinh thần của họ thiếu chất dinh dưỡng.

Hơn sáu mươi năm xuôi ngược trên đường đời, kể từ khi tôi mới mười tuổi, tôi đã cảm thấy món ăn ngon thích khẩu thật, nhưng quá khẩu thành tàn, miệng không còn vương lại chút hương vị nào cả. Nhưng trong ngày nếu tôi đã làm được một việc gì còn con giúp cho cha, mẹ, anh, chị, em hay cho một người nào đó ở trong trường hoặc ngoài phố, cả ngày hôm đó, cả đêm hôm đó, cặp mắt sáng ngời, bộ mặt tươi lên của người được tôi giúp cứ lớn vớn trong đầu tôi, làm cho tôi vui hơn, mạnh khỏe hơn. Tôi đã nhận chân được giá trị dẫn thân giúp ích từ khi mới lên mười. Và có thể vì lợi ích mình, mình luôn sẵn sàng giúp người. Tôi đã thường đến các cô nhi viện, các xóm dân nghèo sau giờ làm việc và những ngày cuối tuần. Dần dần tôi tổ chức nhóm để đến các nơi đó. Đây là tôi đã giải thích theo đúng lòng vị kỷ của con người. Tôi đã dẫn thân để có liều thuốc bổ cho tâm hồn tôi.

Điểm cần nhấn mạnh nơi đây là tôi không thuộc loại người bi quan phải đi tìm cách vui sống. Tôi là con út trong một gia đình sung túc được nhiều người phục vụ từ thời thơ ấu đến 75. Đời sống rất sung túc và vui tươi.

Dẫn thân giúp ích chứng minh rõ hơn nữa khi tôi rời Việt Nam di tản sang Mỹ. Nhớ nước, nhớ nhà, nhớ mẹ, nhớ bao người thân sơ, kể cả các xóm nghèo ..., nhớ dáng cây cau, nhớ thân cây dừa, nhớ bụi trúc bên hồ cảnh, nhớ lũy tre đầu ngõ; cái nhớ cứ kéo đến dày xéo tâm tư. Tôi đã tìm đến việc thiện nguyện sau giờ làm việc mưu sinh.

Tôi nhiệt tâm làm những việc thiện nguyện rất nhiều: tôi dẫn dắt các em trở về nguồn như đàn, múa, hát ca các bài nhạc dân gian cổ truyền, thỉnh thoảng dàn dựng hoạt cảnh, kịch lịch sử Việt Nam hoặc kể chuyện cổ tích. Khán giả của chúng tôi không những chỉ có người Việt Nam mà còn có một số đông các dân tộc khác tham dự và nhiệt liệt tán thưởng. Ngoài ra tôi

còn an ủi những người buồn khổ, cô đơn, giúp đỡ người hoạn nạn. Đâu cần thì tôi đều có mặt. Và nụ cười của tha nhân đã làm cho tâm hồn của tôi thư thái.

Tôi chắc chắn các em đã lựa chọn con đường sống dẫn thân giúp ích, không nhiều thì ít cũng đã hưởng phần thưởng tinh thần như tôi mà tôi đã gọi là liều thuốc bổ cho tinh thần. Tôi mong sẽ được thấy làng Bách Hợp càng ngày càng đông cư dân dẫn thân giúp ích và chúng ta siết tay nhau thực hiện mọi nguyện vọng lý tưởng và sẽ vượt đại dương đem cái hay cái tốt chia sẻ với đồng bào đang khắc khoải chờ đợi chúng ta.

Xin cảm ơn quý vị.

Ghi chú : Giáo-sư Kim-Oanh là nguyên GS dạy âm-nhạc ở Trường Nữ Trung-học Gia-Long trước năm 1975. Năm nay, GS là diễn giả chánh của buổi lễ Trao Giải Dẫn Thân Giúp Ích năm 2005 tại Làng Bác-Hợp Hoa-Thạnh-Đồn.

Hình trên: (Từ trái sang phải) Tr. Nguyễn-Hữu-Đệ, Tr. Nguyễn-Tấn-Định, Em Nguyễn-Tâm-Thanh (con trưởng Nguyễn-Tấn-Đệ, đoạt giải DTGI 2005), Giáo-sư Kim-Oanh (Diễn-giá DTGI 2005), Mẹ em Đặng Tiểu-Oanh, em Đặng Tiểu-Oanh (đoạt giải DTGI 2005), Cô Lê Tóng Mộng-Hoa (Thân-Hữu Làng BH), Mẹ em Dương Quỳnh-Anh, em Dương-Quỳnh-Anh (đoạt giải DTGI 2005), Tr. Phạm-Công-Tâm (Lý-trưởng Làng Hách-Hợp HTD 2005-2006), em Trần-Quốc, và Tr. Nguyễn-Thanh-Long (Phó Lý Ngoại-vụ Làng BH-HTD 2005-2006).

Lăng Trưởng Niên Bách Hợp Charlotte N.C.

Thời tiết đã chuyển đổi, sau một chu kỳ 3 tháng trong mùa đông giá lạnh, những cơn gió lạnh tháng ba ngừng thổi, tuyết rơi cũng tạm nghỉ, nhường cho thời tiết tháng tư nắng ấm, thỉnh thoảng có vài trận mưa rơi dai dẳng hoặc lất phất, làm mềm lòng đất khô cằn, chai cứng. Những nụ hoa bắt đầu nở trên những cành cây, lá non đâm chồi, nảy lộc, có những con bướm bay lượn, đàn chim bay nhảy nhót trong khu vườn hoa muôn màu, muôn sắc; bầu trời xanh không gợn mây trong sáng, dấu hiệu báo mùa xuân lại về mang theo tràn ngập niềm tin vui mới.

Nhìn những con chim bay ra khỏi tổ, rồi lại quay trở lại tổ ấm của nó, làm cho lòng chạnh nhớ đến thân phận của mình, quả là tủi phận với danh nghĩa ‘THA HUƠNG’, càng suy, càng thấy mùi lòng nhớ về quê cha đất tổ. Nhớ về quê hương những ngày còn niên thiếu trong bộ áo Hường Đạo Sinh Việt Nam.

Cùng với gió xuân, mưa rơi lất phất, vun xới lòng người rạn rỡ, bồi đắp, diu dặt nguồn tư tưởng tốt lành, anh chị em Hường Đạo cú nghĩ rằng đã bị dập tắt, nhưng được bùng cháy trở lại. Nhờ có tờ báo Cộng Đồng Người Việt tại Charlotte, do ông Vũ Uyên Giang làm chủ nhiệm, đã tận tình giúp đỡ cho đăng vào mục nhấn tin trong tháng 11 năm 1998, nên anh chị em đã tề tựu và nhất quyết thành lập Hường Đạo Trưởng Niên.

Trong giai đoạn đầu, được sự hướng dẫn và giúp đỡ của Trưởng Nguyễn Trung Thoại ở Hội Đồng Hường Đạo Trung Ương, cho nên anh chị em rất lên tinh thần quên mọi sự khó nhọc, lướt thắng mọi cam go, dù cho có KINH hoàng đến mấy, vẫn một niềm tin lý tưởng vào phong trào.

Một ngày khó quên, sau những năm tháng trên xứ người làm thân phận LƯU VONG, buổi họp đầu tiên được khai mạc lúc 8 giờ tối ngày 19 tháng 12 năm 1998 tại tư thất của Trưởng Lê Thông Kinh, gồm có Quý Trưởng và Phu Nhân như sau:

Tr. Tr. Trần Văn Phúc, Lê Thông Kinh, Tôn Thất Đông, Vũ Vương Hổ, Vũ Quang Nhật, Đoàn Văn Tạo, Vũ Chính, Vũ Đức Nam (vắng mặt) và Tr. Phạm Vĩnh Xuân (Hà Thúc Sinh) di chuyển về California.

Nội dung buổi họp được xây dựng làm nền tảng cho Xóm Trưởng Niên Charlotte:

- Thảo luận về phương hướng phát triển sinh hoạt xóm
- Đề nghị Trưởng Xóm: qua ý kiến các Trưởng tham dự buổi họp đề cử Trưởng Trần Văn Phúc đảm trách nhiệm vụ Trưởng Xóm và Trưởng đã đồng ý gánh vác
- Cũng theo đề nghị Trưởng Lê Thông Kinh đảm nhận chức vụ Phụ Tá Xóm Trưởng; Trưởng Vũ Quang Nhật đảm nhận chức vụ Thư Ký.

Phương hướng sinh hoạt:

- Sinh hoạt Xóm mỗi tháng một lần
- Địa điểm sinh hoạt sẽ luân phiên theo nhu cầu của từng Trưởng

Bài ca Hường Đạo Sinh được vang dội trở lại, tiếng hát bay bổng làm dịu mát lòng người, cảm tưởng như có mùa XUÂN bao quanh. Dựa vào ba điều hứa của cụ tổ ‘BA ĐÈN’ (*Baden Powell*) làm điểm CHÍNH yếu để xây dựng. Nhờ vậy, mới TẠO được PHÚC cho xóm CHARLOTTE thành hình và phát triển theo đường hướng đã hoạch định. Phải chăng kiếp trước đã ăn chay trường kỳ, cho nên mới có HỔ để bảo vệ xóm rừng Charlotte trong buổi sơ khai; những thú rừng khác, không dám mò đến quấy phá. Trái lại làm cho anh chị em bay về tổ Trưởng Niên Hường Đạo ngày càng ĐÔNG. Khi đã được quy tụ, liền có kim chỉ NAM sẵn sàng làm kinh NHẬT tụng mà duy trì, xây dựng tiến bước theo nhịp điệu: *Nâng cao lá cờ Hường Đạo nhuộm oai hùng sáng ngời. Ta cùng đi cùng xây đời mới ...*

Quả đúng với câu thành ngữ của cha ông để lại: ‘Đất lành chim đậu’, thành phố Charlotte thật thân thương, dịu hiền; khí hậu tương đối không lạnh lắm, cũng không nóng lắm. Đồng hương không hổ danh con rồng cháu tiên, cần cù, siêng năng, cần mẫn ... làm nhiều ăn ít, con cháu chuyên cần học hỏi văn hóa xứ người, tiến bước thật vững chắc trên con đường học vấn và sự nghiệp. Làm cho các bậc cha mẹ, trong đó có các Trưởng; nay đã luống tuổi, nhìn con cháu khôn lớn trong sự tinh thông, an tâm mà quây quần bên nhau, ôn lại, cùng nhau chăm sóc, vun trồng những tư tưởng, tình cảm quý báu do phong trào đã hun đúc.

Vạn sự khởi đầu nan đã qua, với danh nghĩa ban đầu là: Xóm Charlotte. Nay, đã được biến đổi thành LÀNG và có thêm một số trưởng chạy đến cùng tham gia sinh hoạt, xây dựng; mặc dù chẳng có BÍCH chương gì cả, vẫn được thông tin truyền đi thật nhanh và LINH thiêng, làm cho HOÀNG phải đi hái HOA mang tới ngay để kết thành hoa bách hợp trông thật oai DŨNG bay phát phối trong làn gió thổi từ hướng NAM thổi lên. Tạo lên một luồng sinh khí bùng bùng như lửa thiêu đốt tất cả những gì của bất hòa, làm cho thân hữu THẮNG ngồi không yên, phải chạy đến xin kết lại, để làm cân BẰNG sự sinh hoạt của LÀNG BÁCH HỢP - CHARLOTTE thật là PHÚC ĐỨC cho Hướng Đạo Trưởng Niên nói riêng, cho phong trào Hướng Đạo Việt Nam nói chung, ngày càng phát triển mạnh, làm cho Hoa Bách Hợp tươi mãi mọi nơi trên đất khách quê người.

Buổi sinh hoạt ngày 20 tháng 2 năm 2005 vừa qua, cũng là ngày đầu của mùa Xuân tại tư gia của Trưởng Đông, đánh dấu thời gian 6 năm trôi qua, tất cả quý trưởng mặc đồng phục, thật đông đủ, qua hiệu lệnh của trưởng Kinh: Hướng Đạo Sinh sắp sẵn bên lá cờ tổ quốc Việt Nam cùng lá cờ Hướng Đạo - nghiêm chỉnh chào cờ hát bài Hướng Đạo Hành Khúc ... và bắt đầu một cuộc họp:

- ĐỒNG PHỤC: Buổi họp ngày 20-2 vừa qua tại nhà trưởng Đông, không thiếu vắng ai, đồng phục toàn diện. Chào cờ và hát Hướng Đạo Hành Khúc và đọc 3 lời hứa.
- Không tham dự buổi họp được, xin quý trưởng thông báo cho Trưởng tổ chức buổi họp được biết. Trưởng họp bất khả kháng không tổ chức được buổi họp, xin quý Trưởng gọi cho Trưởng Phúc hoặc Trưởng Đức biết, hoặc có thể tự tìm Trưởng khác tổ chức thay cho mình lần họp đó.
- THÁNG TƯ BUỒN: Tháng Tư đã đến hàm chứa và nhắc nhở: đừng quên 30-4-1975 năm xưa - xin Quý Trưởng dành vài giây phút thỉnh lặng: tưởng nhớ và cầu nguyện cho: các Quân Cán Chính; trong số này có cả thành viên Hướng Đạo Sinh và đồng bào đã bỏ mình hy sinh vì lý tưởng bảo vệ tự do Miền Nam Việt Nam.
- CẦU NGUYỆN: Xin quý Trưởng nhớ đến Trưởng Đoàn Đình Tạo (Hải) đã rời LÀNG BÁCH HỢP về quê trời ngày 12-5-2004, để xây dựng một xóm làng mới thật hạnh phúc. Trưởng Kinh liên hệ với cha giáo xứ Thánh Giuse xin Thánh Lễ cầu nguyện và sẽ thông báo sau.
- BẢN THÔNG TIN được chào đời nhằm mục đích thắt chặt tình huynh đệ. Trao đổi tin tức, giúp đỡ, tương trợ lẫn nhau lúc vui cũng như lúc buồn. Cho nên, rất cần bài vở, hình ảnh, tin tức ... xin quý Trưởng tích cực đóng góp theo khả năng, để xây dựng và nuôi dưỡng bản thông tin mỗi ngày một phát triển hơn.
- THÂN HỮU: nhận thấy thân hữu Ngô Duy Thăng đã tham gia tích cực trong mọi buổi họp với thời gian khá dài. Buổi họp tháng trước đã đưa ra dự kiến và trong chiều hướng sắp tới, sẽ tổ chức lễ tuyên hứa cho anh. Cho nên mọi người đều đồng ý: anh được mặc đồng phục Hướng Đạo Sinh khi tham dự sinh hoạt, nhưng không đeo khăn quàng chờ đến khi tuyên hứa.
- MỜI HỌP: Mời Quý Trưởng đến sinh hoạt tại nhà Trưởng Lê Thông Kinh vào lúc 3:00 p.m. ngày 3-4-2005- Địa chỉ: 1901 Bentley Pl, Charlotte, NC 28205 - Tel: 704-563-6061 (nhà) - 704-488-9476 (cell phone)
- DỰ TRÙ HỌP: Trưởng Đức và thân hữu Thăng dự trữ sinh hoạt vào tháng tới (tháng tư), sẽ được phổ biến trên bản thông tin sắp tới.

- **TƯƠNG TRỢ:** Trưởng Nam đã trình bày và ước mong quý trưởng giúp đỡ mua cuốn DVD 12 tình khúc của trưởng Hà Thúc Sinh, trong thời gian sắp tới trưởng Sinh sẽ đi tham dự trại Hướng Đạo Sinh ở bên Úc Châu và Quý Trưởng đã hưởng ứng tích cực.
- **BÁO CÁO QŨY:** Quỹ tính đến ngày 3-4-2005 như sau:

Phần thu:	Phần chi:
a. Quỹ còn lại của lần trước: \$190.00	
b. Nguyệt liễm tháng 3/2005 45.00	
Tổng cộng thu	\$ 235.00

TIN VUI THIỆP HỒNG:

Trưởng Lê Thông Kinh sẽ tổ chức lễ vu quy cho thú nữ Lê Thị Bạch Dung kết duyên cùng Nguyễn Hải Bằng Phi con của ông bà Nguyễn Trọng Hải - Thánh lễ hôn phối được cử hành lúc 3 giờ chiều ngày 24-4-2005 tại giáo xứ Thánh Giuse - Charlotte, NC và tiệc mừng tại hội trường của giáo xứ cùng ngày. Chúc mừng Trưởng được nhiều niềm vui hạnh phúc nơi con cái - Tất cả chú bác cầu chúc Tân Nương và Tân Lang mãi mãi bên nhau sống trọn vẹn lời thề và tràn đầy hạnh phúc.

Hàng trước (Từ trái qua phải) : Tr. Kinh, Thân hữu Thăng, Tr. Phúc (NCX), Tr. Bích (B.T.Tr. Hồ), Tr. Linh (B.T. Tr. Dũng), B.T. Tr. Kinh, B.T. Tr. Nam (Hoà), B.T. Tr. Phúc, Tr. Đồng, Tr. Nam.
Hàng sau : Tr. Nam (Hoà), Tr. Bằng, Tr. Hồ, Tr. Dũng, Tr. Đức và B.T. Tr. Đồng.

NATIONAL SCOUT JAMBOREE 2005

(Trịnh Mỹ Phương - Liên Đoàn Lê Văn Duyệt – San Jose – California)

Vào cuối tháng 7 vừa qua, trại National Scout Jamboree được tổ chức 10 ngày ở Fort A.P. Hill / Washington D.C với nhiều sinh hoạt sôi nổi và phong phú, quy tụ khoảng 50 ngàn người gồm các hướng đạo sinh và những người lớn tình nguyện đến từ khắp các tiểu bang Hoa Kỳ, và từ trên 25 quốc gia khác trên thế giới. Đây là một cơ hội quý báu cho tất cả mọi người được dịp vui chơi thỏa thích, được học hỏi nhiều điều mới lạ, và nhất là được làm quen với nhiều người bạn mới. Những sinh hoạt vui tươi lành mạnh, sôi nổi và phong phú diễn ra khắp mọi nơi đã thật sự lôi cuốn được tất cả trẻ em và người lớn khiến cho không khí trại họp bạn càng tung bừng và náo nhiệt.

Những ngày đầu tiên của trại có gặp vài chuyện không may khi các trại sinh nhận được tin buồn của 4 trưởng hướng đạo đến từ tiểu bang Alaska đã tử nạn trong lúc đang làm công tác hướng đạo tại trại. Sự ra đi bất ngờ của các trưởng đã gây niềm xúc động sâu xa cho tất cả mọi người, và ở khắp nơi trên đất trại từng đoàn hướng đạo tổ chức các nghi lễ để tưởng nhớ các trưởng này. Sự hy sinh cao cả của các trưởng hướng đạo đã tác động rất nhiều đến tinh thần của các trại sinh và đã nung nấu nơi họ một bầu nhiệt huyết mới và một lòng quyết tâm để tiếp tục noi gương các trưởng đó mà tiến bước trên con đường hướng đạo. Mọi người tuy không nói ra nhưng ai ai cũng tự nhủ phải cố gắng nhiều hơn nữa để xây dựng trại National Scout Jamboree thành công để khỏi phụ lòng của các trưởng đã hy sinh.

Fort A. P. Hill là một trại huấn luyện quân sự vĩ đại của Hoa Kỳ nằm trên một khu đất rộng cỡ 76.000 mẫu ở tiểu bang Virginia, giữa Richmond và Washington D.C. Đây là lần thứ 7 mà trại National Scout Jamboree được tổ chức tại đây. Những người lính và sĩ quan ở Fort A.P. Hill đã góp phần tích cực vào việc tổ chức trại họp bạn toàn quốc này như giúp đỡ về đường sá, cung cấp nước, điện và điện thoại, cũng như phụ trách vấn đề giao thông, sức khỏe, và an ninh cho trại. Ngoài ra hàng trăm thành viên của quân đội từ các binh chủng Hải Quân, Thủy Quân Lục Chiến, Không Quân, Lục Lượng Tuần Duyên cũng tình nguyện để dạy các em hướng đạo sinh học những chuyên hiệu hướng đạo tại các trạm Merit Badge Midway, cũng như làm một số công tác khác. Các trại viên đã có dịp gặp gỡ, chuyện trò và bày tỏ lòng biết ơn đối với các chiến sĩ này đã biết sống quên mình để bảo vệ an toàn cho đất nước và mọi người dân.

Từ công trại đi vào trong, những công trình thủ công trại được xây dựng công phu và đẹp mắt đã hấp dẫn ngay khách đến thăm và khơi dậy tính hiếu kỳ nơi họ, khiến ai ai cũng muốn đi sâu vào để khám phá ra thế giới kỳ diệu của Hướng Đạo. Đâu đâu người ta cũng thấy từng đoàn hướng đạo sinh đang vui chơi chạy nhảy hoặc bước nhanh thoăn thoắt trên con đường rừng hai bên rợp bóng mát. Cái nóng oi bức của mùa hè Virginia hình như không làm các em chú ý lắm. Một trong những cảnh tượng đầu tiên đập vào mắt khách viếng thăm có lẽ là cảnh hàng trăm hướng đạo sinh trong những bộ quần áo đủ màu đủ kiểu đang đứng hoặc ngồi quanh một chiếc hồ lớn để câu cá. Lâu lâu người ta gặp vài em câu được một vài con cá rất lớn nên thích thú và hãnh diện đưa lên khoe với bạn. Những chương trình biểu diễn ca múa, đàn hát, hoặc dạy những điệu nhảy độc đáo của người da đỏ được tổ chức ở các sân khấu ngoài trời suốt ngày ở nhiều nơi khác nhau đã thu hút được đông đảo quần chúng đến để thưởng thức hoặc thi thố tài năng. Các trò chơi chạy bộ, chạy xe đạp, trượt ván trên núi, bắn súng, bắn cung, leo núi, bơi thuyền, v... v là những trò chơi hấp dẫn mà rất đông các em ưa thích. Các em cũng đặc biệt thích tham hiểm công trình về hầm mỏ của Ngành Thanh, hay các trò chơi mạo hiểm của Quân Đội do các chiến sĩ ở Fort A. P. Hill tổ chức, như: đi dây từ thân, leo qua mạng lưới, hay quan sát các cuộc thí nghiệm khoa học, v... v. Tuy nhiên, cũng như ở tất cả các trại họp bạn hướng đạo nào, có lẽ các em say mê nhất là lúc được ngồi bày các huy hiệu hướng đạo của mình để trao đổi với các bạn hướng đạo khác. Cảnh tượng náo nức của từng đoàn hướng đạo sinh ngồi chen chúc nhau đọc các con đường chính có đông khách qua lại để ngắm nhìn và trao đổi huy

hiệu thật sống động và đáng ghi nhớ. Có em khi đòi được một huy hiệu nào độc đáo mà mình ưa thích, em đó nhảy tung lên vui mừng vừa nâng niu cái huy hiệu trong tay và áp nó vào ngực ra chiều đắc ý lắm. Nhân dịp trại National Scout Jamboree, các trưởng đã tổ chức những trạm Merit Badge Midway để dạy cho các hướng đạo sinh những chuyên hiệu hướng đạo như: Đọc bản đồ, Hàn chì, Thắt nút dây, Khắc gỗ, v...v. Ngoài ra trại cũng thu hút rất đông đảo các em đến học các chuyên hiệu hấp dẫn và hiếm có khác mà các đoàn hướng đạo địa phương thường không có đủ điều kiện hay phương tiện để huấn luyện cho các em như: Hàng không, Hóa Học, Điện Lực, Khoa Học Năng Lượng, Hải Học, Âm nhạc, v...v. Tại đây các trưởng và các em đã chia sẻ và học hỏi kinh nghiệm lẫn nhau thật hăng say và thú vị. Mặc dù thời tiết mùa hè rất nóng ở Virginia, các em vẫn không quản ngại và vui vẻ học hỏi và làm việc miệt mài để mong đạt được kết quả mong muốn. Các em vui mừng vì đã học được nhiều điều mới lạ và bổ ích, nhất là khi những câu hỏi và thắc mắc của các em đều được giải đáp cặn kẽ và thỏa đáng bởi những chuyên gia kinh nghiệm trong ngành. Chắc chắn sẽ có ít nhiều người trong số các em sau này sẽ theo đuổi ngành học đó một cách lâu dài nhờ sự khám phá độc đáo của ngày hôm nay.

Trại họp bạn toàn quốc Hoa Kỳ với quy mô rộng lớn như vậy đã mang đến cho mọi người từ các em nhỏ đến người lớn một niềm vui trong sáng vô biên. Đây là nơi gặp gỡ của những người bạn đến từ khắp các tiểu bang của nước Mỹ và của những người bạn đến từ trên 25 quốc gia khác trên thế giới. Những câu nói chào hỏi han ân cần, những cái bắt tay siết chặt, những dòng địa chỉ và số điện thoại trao đổi với nhau và được viết vội trên quyển sổ tay hay trên tờ giấy là những biểu tượng tuyệt vời của tình bạn vô tư, của trái tim yêu hòa bình và của lòng nhân ái muôn thuở. Những niềm vui nỗi buồn cùng chia sẻ với nhau trong những ngày trại với những bạn bè trong cùng contingent với mình cũng sẽ là những kỷ niệm đẹp khó phai trong đời. Thỉnh thoảng người ta thích thú nghe được vài câu chào hỏi hơi ngượng ngập nhưng rất chân thành bằng tiếng nước ngoài khi có vài hướng đạo sinh Mỹ làm quen với bạn ở nước khác đến và được bạn dạy cho vài câu chào hỏi bằng tiếng Ấn Độ, hoặc tiếng Pháp, hoặc tiếng Tây Ban Nha, v...v. Và khi mọi người quây quần bên nhau để trao đổi huy hiệu hướng đạo thì không khí trở nên sôi nổi và hào hứng hẳn lên. Mọi người giới thiệu lẫn nhau về tên tuổi, đơn vị hướng đạo và địa phương mình sinh sống, hoặc có người còn hỏi thăm về những chương trình sinh hoạt nơi đó ra sao nữa. Hướng đạo sinh và trưởng hướng đạo từ khắp bốn phương trời về tham dự trại họp bạn, đại đa số người chỉ mới gặp mặt nhau lần đầu nhưng ai ai cũng mừng rỡ chuyện trò với nhau vui vẻ, tay bắt mặt mừng như đã từng quen biết nhau tự bao giờ. Những câu chuyện vui kể hoài không dứt, những tiếng nói cười rộn rã triền miên, những ánh mắt sáng chứa chan niềm tin yêu cuộc sống đó mãi mãi sẽ là mớ hành trang quý giá tuyệt vời để những người hướng đạo mang theo trong suốt đoạn đường đời còn lại.

Ai đã đến với trại National Scout Jamboree lần này chắc chắn ra về sẽ mang theo nhiều kỷ niệm khó quên. Những trò chơi hấp dẫn, những trạm huấn luyện Merit Badge Midway, những công trình thủ công trại công phu và sắc sảo, những người bạn mới quen từ khắp nơi tụ họp về đây để cùng tham gia một trại hè độc đáo với nhau, tất cả những điều đó chắc chắn sẽ là những hình ảnh đẹp khó phai mờ mà mọi người sẽ mang theo. Và ngoài ra còn có một kỷ niệm sâu đậm khác của kỳ trại mà mọi người sẽ nhớ mãi. Đó là cuộc viếng thăm đặc biệt của Tổng Thống Hoa Kỳ George W. Bush trong buổi lễ Bế Mạc ở Arena vào tối chủ nhật 31 tháng 7, năm 2005. Những lời tâm tình đầy xúc động của Tổng Thống đã mang đến cho tập thể hướng đạo sinh, các trưởng và tất cả những người tình nguyện cũng như những người đã, đang, và sẽ góp phần vào sự nghiệp xây dựng phong trào Hướng Đạo một niềm hạnh phúc vô biên và niềm tự hào được vinh dự chia sẻ trách nhiệm trong sứ mạng đào tạo một thế hệ trẻ lành mạnh và ích lợi cho xã hội và quốc gia. ✱

Trại Họp Bạn Nam Hướng-Đạo Hoa-kỳ

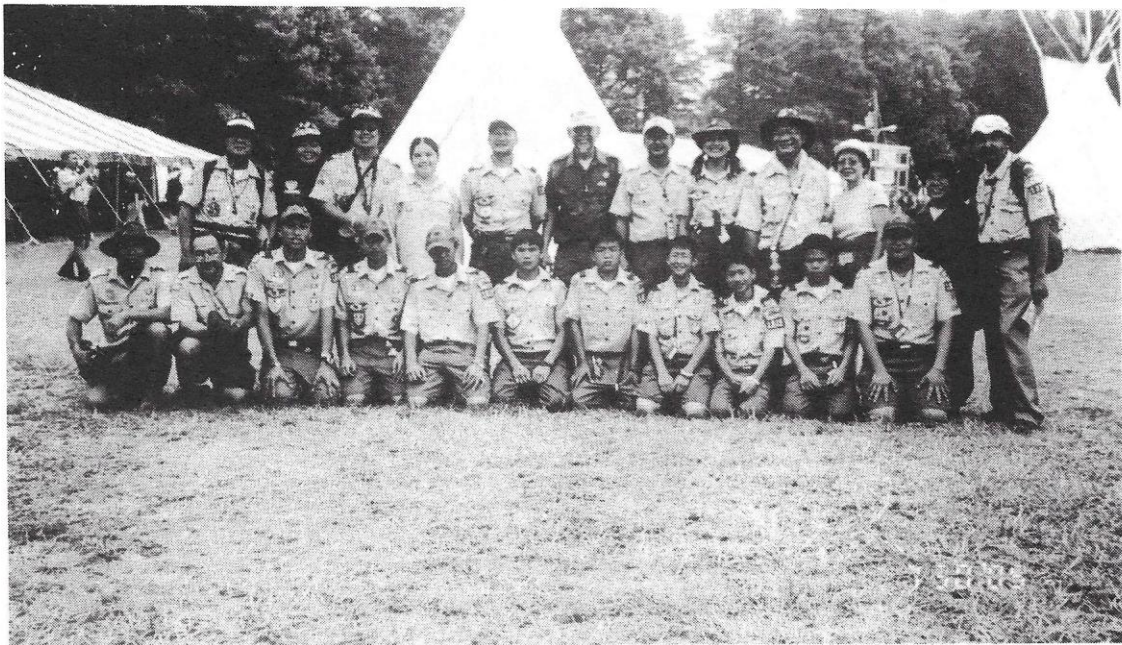
Bowling Green, Virginia.- Hàng chục ngàn HDS chứng kiến thảm kịch tại khu cắm trại ở miền Bắc tiểu bang Virginia trong ngày đầu của cuộc Họp Bạn Toàn-quốc. Bốn Huynh-trưởng HD chết vì điện giật khi trụ bằng kim loại của nhà lều dùng làm nhà ăn chạm dây điện. Hôm trước, một tình nguyện viên được đưa đi nhà thương và tắt thở vì bệnh tim.

Tin tai họa loan nhanh, nhưng Ban Tổ-chức loan báo rằng cuộc Họp Bạn 10 ngày của khoảng 40.000 nam HDS từ khắp nước Mỹ sẽ cố sức lấy lại bình thường sau lễ truy điệu 4 người bất hạnh và chờ đợi nghe bài nói chuyện tối thứ tư của Tổng-Thống Bush.

Hôm thứ ba, khu cắm trại cấm cửa người ngoài trong lúc kiểm tra lại các điều kiện an toàn.

Qua hôm thứ tư, 40.000 HDS chờ đợi nhiều giờ trong nắng nóng để đón chào Tổng-Thống Bush đến nói chuyện, nhưng vì thời tiết mưa giông, TT hoãn đến. Khoảng 300 HDS bị say nắng.

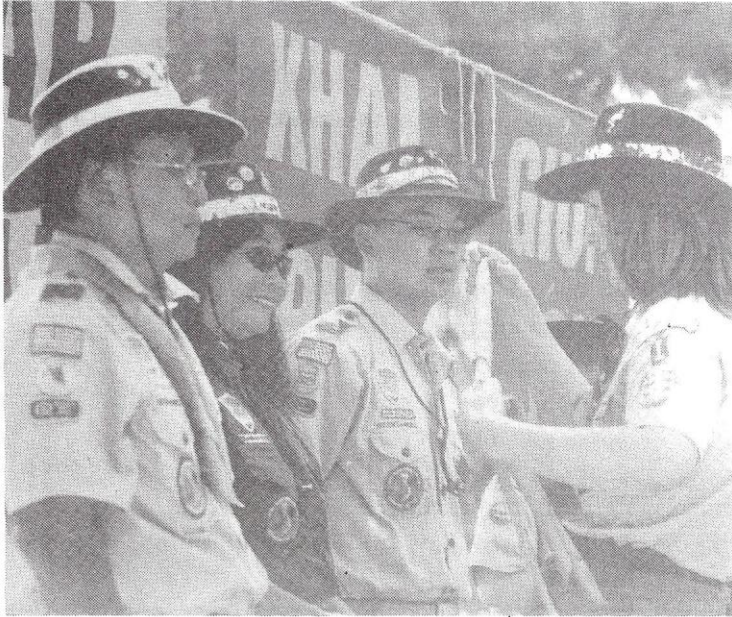
Tổng-Thống Bush đã đến nói chuyện với HDS tối chủ nhật 31-7-2005.

Hướng-Đạo Việt-Nam (Trong BSA) tại Trại National Jamboree 2005 (Virginia)
Hàng ngồi (phía trái) Tr. Võ-Thành-Nhân . Hàng đứng (từ trái qua) các Tr. Phước, Phương và An
Cùng chụp hình chung với các HDS VN Troop 1828 (Texas) 30-7-05).

Wood Badge Beading

Liên-Đoàn Lê-Văn-Duyệt (San Jose — California)

LÝ HOÀNG THU - VIỆT MERCURY

Lần đầu tiên, một gia đình gồm Trần Đình Phước (cha), Trịnh Mỹ Phương (mẹ) và Trần Phước An (con) đều cùng hoàn tất khóa học Wood Badge và được trao danh hiệu này, tuần vừa qua.

Vào sáng Chủ nhật ngày 24 tháng 7, năm 2005 vừa qua, một buổi lễ Beading (trao Bằng Rừng) cho 3 trưởng TRẦN ĐÌNH PHƯỚC, TRỊNH MỸ PHƯƠNG, và TRẦN PHƯỚC AN thuộc Liên Đoàn Lê Văn Duyệt (San Jose — California) được tổ chức long trọng tại Cataldi Park. Có rất đông quan khách đến tham dự buổi lễ, gồm có các Trưởng huấn luyện Wood Badge và các thành viên của Foxes Patrol, Beavers Patrol, và Owls Patrol, do Trưởng Carmen Fuller là Senior Patrol Leader của Khóa Wood Badge WE 3-31-04 dẫn đầu, cùng với các Troop Guides: Jim Fuller, Helen Wong, Nina Waite, Peter Wong, v...v. Ngoài ra còn có sự hiện diện của các Trưởng Hướng Đạo Việt Nam như các Trưởng : Mai Liệu, Tôn Thất Cảnh, Nguyễn Tuyên Thùy, Nguyễn Trung Hoà, Nguyễn Văn Huyền, Nguyễn Văn Cường, Lê Minh Trí, Phùng Chí Cương, Trần Quý Vượng, Ngô Tân, Hồ Thanh, Trần Điền Thủy, Nguyễn Anh Tú, Mai Nhân, Hùng Ngô, v...v.

Anh Lại Đức Hùng, Tổng Thư Ký Liên Hội Người Việt Quốc Gia Bắc Cali, Phóng viên Lý Hoàng Thu thuộc Toà Soạn Báo Viet Mercury News cũng đến tham dự. Anh Chị Dương Thục Thuận, Hội Trưởng Hội Phụ Huynh Hướng Đạo Sinh Liên Đoàn Lê Văn Duyệt cùng với các em hướng đạo sinh, một số thân nhân và các bạn thuộc Khoá 7/68 Không Quân, cùng một số bạn hữu khác cũng có mặt để chúc mừng và chung vui cùng với gia đình của các tân “Wood.Badgers”.

Dưới ánh nắng ban mai tươi đẹp của mùa Hè trong công viên Cataldi rợp bóng mát, các Trưởng trong Ban Huấn Luyện Wood Badge đã trình bày sơ lược về lịch sử của “Wood Badge”, về mục đích và ý nghĩa của khóa học, về ý nghĩa của chiếc khăn quàng Wood Badge và cái khâu đeo khăn quàng bằng da, cũng như ý nghĩa của sợi dây da đeo cổ với 2 khúc gỗ nhỏ, và cái certificate, mà ngày trước Cụ Baden Powell, người sáng lập ra phong trào Hướng Đạo thế giới, đã trao tặng cho các Trưởng Hướng Đạo nào đã trải qua và tốt nghiệp Khoá Wood Badge. Các Trưởng trong Wood Badge Staff đã lần lượt trao những tặng phẩm ý nghĩa đó cho 3 Trưởng: Trần Đình Phước, Trịnh Mỹ Phương, và Trần Phước An với những lời ngợi khen và chúc mừng chân thành.

Tất cả mọi người có mặt đều vui vẻ và hân hoan chúc mừng các Trưởng vừa mới nhận được Wood Badge. Trưởng Peter Wong, là Troop Guide của Owls Patrol đến lần lượt bắt tay trái của 3 tân “Wood Badgers” siết thật chặt và nói: “Thành thật chúc mừng gia đình các bạn. Đây là một trường hợp rất hiếm có và quý giá vô cùng, bởi vì chúng tôi đi Hướng Đạo và làm Wood Badge Staff đã lâu và đã tham gia rất nhiều buổi lễ Beading như vậy, nhưng chưa bao giờ chúng tôi được dự một buổi lễ Beading của 3 người một lúc trong cùng một gia đình như trường hợp của các bạn. Gia đình các bạn chỉ có 3 người duy nhất, và thật đáng khâm phục khi cả Cha, Mẹ, và Con Trai lại cùng đi sinh hoạt Hướng Đạo và cùng làm Trưởng, lại cùng đi học chung Khoá Wood Badge và cùng làm lễ Beading một lúc với nhau như thế này. Các bạn hãy vui mừng và hãnh diện về thành quả này đi nhé. Mến chúc

các bạn thành công và vui mãi trên con đường phục vụ Hướng Đạo.” Sau đó, Trưởng Trinh Mỹ Phương đã đại diện cho “Phu Quân” và Con Trai để cảm ơn sự động viên và giúp đỡ chân tình của tất cả mọi người để gia đình Chị có điều kiện tham gia Hướng Đạo và phục vụ cộng đồng, cũng như được học hỏi về chuyên môn Hướng Đạo, được tham gia Khoá Wood Badge và thực hiện thành công các Wood Badge tickets của mình.

Buổi lễ Beading kéo dài khoảng 30 phút. Tiếp theo đó mọi người kéo đến bàn triển lãm để thưởng thức những hình ảnh và kỷ vật quý báu của Hướng Đạo Việt Nam qua các thời kỳ mà Trưởng Nguyễn Tuyên Thùy đã có công sưu tầm và bảo quản từ mấy chục năm qua. Sau đó mọi người cùng vui vẻ quây quần bên nhau để dùng bữa picnic lunch với nhiều món ăn truyền thống của dân tộc Việt Nam rất thơm ngon và hấp dẫn. Từng nhóm người hoặc ngồi hoặc đứng quây quần bên nhau cùng chuyện trò vui vẻ khiến bầu không khí trở nên tung bừng và náo nhiệt. Đây đúng là dịp để mọi người được thông thả ngồi lại bên nhau để trò chuyện, ăn uống và hàn huyên tâm sự với nhau sau một thời gian xa cách, hoặc cùng chia sẻ với nhau những kinh nghiệm sống quý báu để động viên nhau được vững tin hơn để vui bước trên con đường tương lai rực rỡ. Những tình cảm cao đẹp đó sẽ là mớ hành trang quý giá giúp mỗi người vượt qua khó khăn và thử thách để sống vươn lên vì lý tưởng phục vụ xã hội thiêng liêng và vô vị lợi.

Một số Trưởng Hướng-đạo Trưởng-niên (San Jose) chụp hình chung với ba Trưởng vừa nhận Bằng Rừng và một số Trưởng Huấn-luyện. Người đứng chính giữa (chống gậy) là Tr. Mai-Liệu.

Ngày Hội Olympic

của các đơn vị HĐVN tại San Jose, Calif. USA

Lê Bình

Trong các sinh hoạt ngoài trời có nhiều bộ môn thể thao rất được ưa chuộng như bóng bầu dục, bóng tròn, bóng rổ, khúc côn cầu (baseball) chạy việt dã, chạy tiếp sức...v.v. cuộc tranh tài thể thao đầu tiên bắt nguồn từ thành phố Olympic, và sau này các cuộc tranh tài trên khắp thế mang tên Olympic đặt ra từ đó.

Vừa qua, tại San Jose, vào lúc 11 giờ ngày Chúa Nhật 26/6/05 tại sân trường Frankline, 420 Tully Rd. các đoàn Hướng Đạo Việt Nam đã khai mạc cuộc thi đua thể thao mang tên Ngày Olympic. Cuộc thi đua này do Hội Đồng HĐVN tại Châu Santa Clara tổ chức, có sự tham dự của 7 liên đoàn trong Hội Đồng gồm Diên Hồng, Ra Khơi, Lạc Hồng, Hướng Việt, Hoa Lư, Bách Việt và Rạng Đông. Mở đầu là lễ rước cờ Việt Mỹ và các cờ đoàn vào vị trí hành lễ. Lễ chào cờ đơn giản nhưng trang nghiêm đã diễn ra với tiếng hát của gần 700 HDS làm rộn lên không khí của một ngày hội.

Sau nghi thức chào cờ, Trưởng Nguyễn Giang, trưởng ban tổ chức, chào mừng các đơn vị HĐVN về tham dự hội. Và sau đó anh cùng tất cả những HDS hiện diện cùng đọc lại những điều luật của trò chơi, trong đó có những điều đáng ghi nhận như: Thành thật, tận tâm và trong sáng...Sau đó Trưởng Trần Văn Long, Chủ tịch Hội Đồng, tuyên bố khai mạc ngày hội.

Cuối sân cờ là các lều ghi danh, có nhiều bộ môn dành cho các lứa tuổi từ 6 đến 20 như bóng rổ, bóng chuyền, Dodge ball, Kick Ball, Flag Football, chạy tiếp sức, chạy tốc lực...Ngoài những lều ghi danh còn có sự

tham dự của một HDS Hoa Kỳ. Anh trưng bày những huy hiệu HĐ, những món quà lưu niệm mà anh có được khi tham dự các kỳ trại. Căn lều của anh đã thu hút nhiều HDS đến thăm và chiêm ngưỡng với ánh mắt thán phục. Một huynh trưởng hiện đang sinh hoạt đâm ra tiếc hùi hụi khi nhìn thấy các huy hiệu HĐ này. Chị nói "Tui đời nhà hoài cho nên khi được đi Mỹ tui đã không còn những kỷ niệm HĐ của những ngày còn sinh hoạt năm xưa. Từ nay tui sẽ giữ gìn các món quà trao đổi trong các kỳ trại họp bạn để có mà khoe với các anh em chớ." Thế mới biết cuộc chơi HĐ mang nhiều kỷ niệm, và càng về già, người HDS mới tiếc những ngày trong quá khứ vui vẻ kia là quý biết chừng nào!

Cuộc thi bắt đầu với các đoàn sinh HĐVN sắp hàng ghi danh, và chuẩn bị ra sân tranh tài. Không khí hào hứng ngay từ những phút đầu tiên. Các đơn vị tập trung quanh sân cỏ, các sân bóng reo hò cổ vũ cho đội nhà. Chỗ này chơi bóng rổ, chỗ kia chơi kick-ball. Các đơn vị thi đua tranh tài. Cuộc chơi dành cho các thanh sinh là chính, các thiếu sinh và sói con có thể tham dự các trò chơi chạy tiếp sức...v.v.

Theo lời một huynh trưởng HĐ nói với một phụ huynh mới đưa con đến với HĐ "Cuộc chơi HĐ, nói chung, không có mục đích ăn thua, thắng bại. Ngày Olympic là một trong những sinh hoạt của HĐVN vùng này. Trong phương pháp của HĐ, các em HDS được giáo dục qua các trò chơi. Từ những trò chơi nhỏ như trò mèo bắt chuột, chẵn hạn, hoặc qua các trò chơi lớn hơn mang tính chuyên môn như hôm nay...cũng chỉ là các cách thức huấn

luyện, đào tạo tánh khí của một HĐS. Qua trò chơi các huynh trưởng nhận ra tánh tình của đoàn sinh và có những cách thích hợp để nâng cao các tánh tốt và sửa chữa các tật xấu."

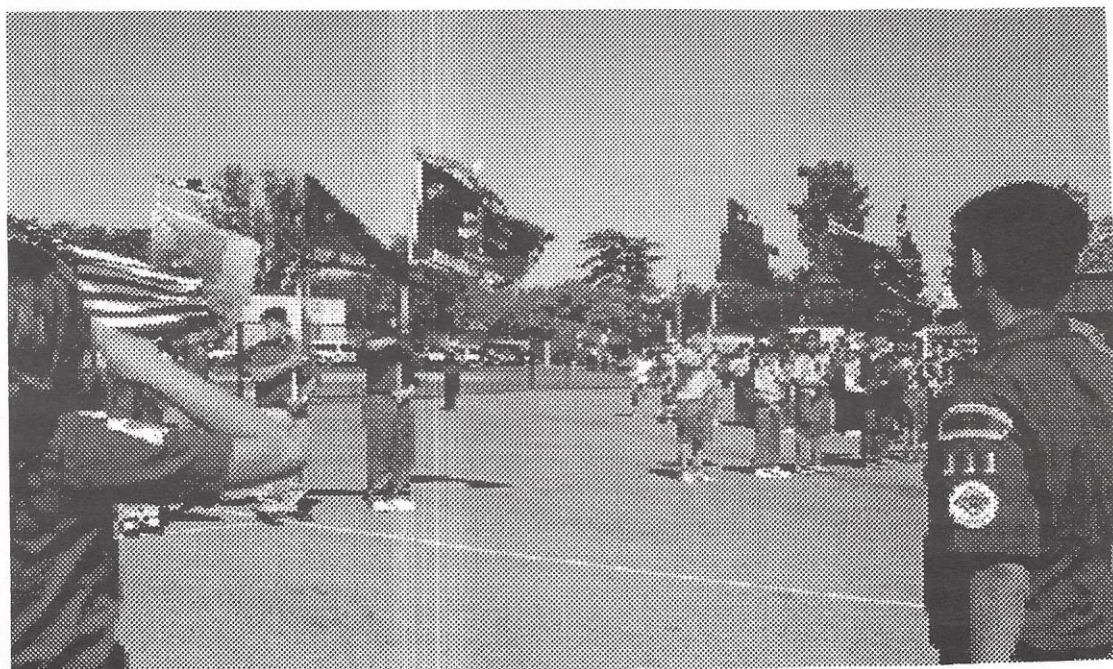
Lợi ích của phong trào HĐ là ở chỗ đó. Cũng nên nói thêm rằng, các đơn vị HĐ tại địa phương San Jose có ghi danh với HĐ bản địa, nhưng sinh hoạt theo truyền thống Việt Nam. Có nhiều đoàn tân lập do những phụ huynh nhìn thấy sự lợi ích của "cuộc chơi" HĐ nên đã mạnh dạn tham dự vào hàng ngũ các huynh trưởng như các liên đoàn Hoa Lư và Rạng Đông. Các đơn vị HĐVN tại địa phương San Jose là tổng hợp giữa phương thức sinh hoạt của Hoa Kỳ và Việt Nam, ngôn ngữ được dùng trong sinh hoạt là song ngữ Việt Mỹ. Đặc biệt L.Đ Bách Việt chú trọng vào truyền thống Việt Nam. Các huynh trưởng của L.Đ này cho biết họ áp dụng theo phương thức sinh hoạt của HĐVN truyền thống. Các tuần, đội, dàn đều có cờ tuần, cờ đội, cờ dàn và các biểu tượng; các HĐS phải dùng Việt Ngữ trong thời gian họp đoàn.

Một phụ huynh L.Đ Bách Việt cho biết "Các con của tôi tham gia HĐ càng ngày nó càng dạn dĩ, bớt đi tánh nhút nhát. Biết tổ chức và siêng năng hơn." Tuy nhiên, cuộc chơi nào cũng có những trắc trở, cuộc chơi HĐ cũng thế. Theo tin tức gần đây, có một đơn vị đã tách rời Hội Đồng HĐVN thuộc Châu Santa Clara để sinh hoạt riêng, và không gia nhập cùng đại gia đình HĐVN tại hải ngoại nữa. Đó là L.Đ Lê Văn Duyệt.

Đi một vòng thăm các đơn vị, và nhìn thấy các HĐS vui chơi, nhiều phụ huynh đã nở nụ cười mãn nguyện. Các huynh trưởng thấy ấm lòng.

Cuộc thi trong ngày Olympic kéo dài từ 11 giờ trưa cho đến 4 giờ chiều. Các phụ huynh của các đoàn sinh đã cung cấp bữa ăn trưa cho đoàn mình. Một huynh trưởng cho biết "Phụ huynh là một phần trong công tác giáo dục các đoàn sinh của phong trào. Phụ huynh đã đóng góp thật tích cực trong các sinh hoạt của HĐ tại địa phương."

L.B.

Chị Về: Bầy Trường Của Tôi

Sói Con (ngũ tuần) Võ-Văn-Lượng

Vòng quanh đây anh em Sói Con,
Bầy Sói Nhà Nam, vừa khéo vừa ngoan.
Cầm tay nhau anh em hứa sao Sói con :
Gắng sức luôn, hát múa vui, chăm làm ...

Đó là đoạn đầu bài hát mà tôi còn nhớ được của thời 1950-51, mỗi sáng chủ nhật ở Nhà Thờ Phú-Cam, khi chị Bầy-trưởng Hồ-thị-Vê đến ra hiệu lệnh cho các anh em sói chúng tôi đứng vòng quanh chị để bắt đầu một buổi họp.

Bảng đi gần 50 năm, kể từ khi xa Bầy Nguyễn-Trường-Tộ, anh em sói con chúng tôi mỗi người một ngã, Chị thì vào Nam, có đạo được biết Chị đã rất thành công trong binh-nghịệp (Nữ Quân-Nhân), tôi rất mừng và nghĩ rằng Chị rất xứng đáng, vì tài năng đã biểu lộ từ khi Chị còn rất trẻ. Thế rồi, vào một buổi sáng đầu mùa hè năm nay, tôi được tin chị Về qua đời sau một cơn bệnh tim, tôi vừa thảng thốt vừa bàng hoàng xúc động.

TIN BUỒN

Được tin buồn Trường :

Maria Madelena Hồ-Thị-Vê

Nguyên Ủy-Viên Ngành Tráng Hội Nữ HĐVN
Nguyên Bầy-trưởng bầy Nguyễn-Trường-Tộ
đã già từ vĩnh viễn anh chị em HĐVN
ngày 26-5-2005

Tại bệnh viện Fountain Valley (CA. USA)
Hưởng thọ được 78 tuổi.

*

Xin các Anh Chị Em HĐVN chung lời
Cầu Nguyện cho Linh hồn Trường

Maria Madelena Hồ-Thị-Vê

Sớm Về Cõi Vĩnh Hằng

Và xin thành thật chia buồn cùng Tang-quyển.

Ban Phụ-Trách Bản Tin Liên-Lạc

Bầy Nguyễn-Trường-Tộ (Huế) với Akéla Hồ-Thị-Vê (mặc đồng phục HĐ đứng hàng sau cùng, người thứ nhất, nhìn từ phải sang)

Tôi chỉ mới liên lạc được với Chị từ 5, 6 tháng nay, tôi vô cùng áy náy vì còn nợ Chị vài ba lá thư (mà vì lu bu công việc) chưa kịp trả lời và cũng chưa có dịp ghé thăm Chị ở Cali như đã hứa. Tôi đã hứa với Chị nhiều quá nhưng tôi chưa thực hiện được một cái gì cả thì Chị đã vội vã ra đi.

Thư đầu tiên gửi Chị, tôi nói về Tôi khá nhiều để mong Chị còn nhớ ra tôi, sau gần 50 năm không liên lạc : Tôi là một Sói con Bầy Nguyễn-trường-Tộ mà Akéla của tôi là Chị Hồ-Thị-Vẻ rất kính mến.

Được thư trả lời của Chị thật sớm, tôi mừng lắm, nhưng tôi cũng không vui nhiều vì Chị không nhớ cũng như không mừng tượng ra tôi. Cũng dễ hiểu, một bầy Sói con "lúc nhúc" để nhớ một Akéla hơn là ngược lại. Sau đó không lâu Chị gửi cho tôi một tấm hình ngày cũ : đó là kỷ niệm một ngày Trại - đi săn - tại xứ đạo Kim-Long (Huế). Trước lúc ra về, L.M. Nguyễn-Kim-Bính (Tuyên-úy H.Đ.) và bầy Nguyễn-Trường-Tộ đã chụp tấm hình này trước Thánh-đường của Xứ Đạo. Tôi cũng giữ được tấm hình này cho đến ngày tháng 4-75 thì mất cùng với biết bao kỷ niệm khác.

Cầm tấm hình trong tay, tôi thật bồi hồi nhìn lại những khuôn mặt cũ : các Trưởng cũng như những Sói con. Bao kỷ niệm xưa tràn về đầy ký ức. Đã 50 năm rồi, tôi còn đọc được tên từng người một . Bây giờ người còn kẻ mất với thời gian với cuộc chiến, kẻ lưu lạc chân trời góc biển. Tôi nhìn thật kỹ Akéla trong tấm hình, thật giống như hình ảnh " Chị Vẻ " trong tâm tưởng của tôi : ba lô trên vai như luôn luôn chuẩn bị Lên Đường. Tôi còn giữ được sắc nét hình ảnh của Chị ngày đó : một Akéla vừa đẹp, vừa oai phong và tràn đầy phong thái của một thiếu nữ vừa trưởng thành.

Riêng tôi, tôi quên mất không nhớ rõ là đã sinh hoạt với Bầy Sói N.T.T. bao lâu, vì sau đó Akéla của tôi từ giả Bầy vào Nam và vì vậy Bầy ngưng sinh hoạt một thời gian và tôi cũng không còn tiếp tục cuộc đời thơ mộng nữa.

Sau này tôi được biết Cha Mẹ tôi cho tôi vào sinh hoạt Sói Con là muốn cho tôi được hướng dẫn tốt trong những ngày nghỉ học,

tránh cho tôi theo nhóm trẻ cùng lứa tuổi trong xóm nghịch ngợm phá phách hoang đàng.

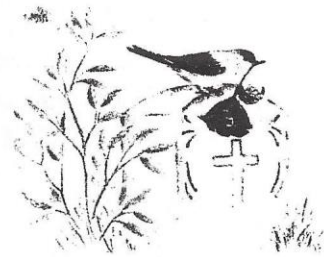
Và giờ đây, tôi vẫn là một Sói Con (già) và Chị Vẻ vẫn mãi mãi là Akéla thần tượng một thời của tôi. Ngày xưa Chị đã chuẩn bị Lên Đường như tôi thường thấy, thường nghĩ, giờ thì Chị đã thật sự Lên Đường Vĩnh-viễn rồi, Chị Vẻ của Tôi ơi !

Dù cuộc đời không ai thoát được vòng tử sinh, nhưng Chị đã để lại cho tôi quá nhiều cảm mến, quá nhiều nỗi tiếc vì chưa được gặp lại Chị, và tôi đã tìm lý do để tự an ủi mình : Có lẽ vì không gặp lại được Chị nên tôi vẫn mãi giữ được hình ảnh tươi đẹp của Chị thuở đó, và tôi đang hình dung ra Chị đang ở một chân trời nào đó, Chị đang đứng nhìn Bầy Sói Con năm xưa đang quây quần quanh Chị.

Xin vĩnh biệt Akéla !

Với đôi giòng tâm sự này, tôi xin được xem như một "Lời Tạ Lỗi" và cũng là một nén Hương Lòng gửi đến người đã khuất :

Chị **Maria Madelena Hồ-Thị-Vẻ**

THÙY-BIÊN NHẮN TIN CHỊ ĐÁP :

Chị Đáp ơi ! vào cuối thập niên 50, Chị có đến Đà-Nẵng để Huấn luyện Trưởng ngành Ấu cho chúng em tại bãi biển Mỹ-kê (Đà-nẵng). Chị và chị Mai đã tập cho chúng em nhiều bài hát về Sói, đến nay em vẫn còn thuộc, chỉ có một bài em vẫn thắc mắc không hiểu nghĩa của bài hát và bài đó của nước nào, vì hiện tại em đang cố vấn cho các Trưởng ngành Ấu của Liên đoàn Rạng Đông. Em muốn tập lại các bài hát đó cho các em, nhưng em sợ không trả lời được khi các em hỏi ý nghĩa và xuất xứ của bài hát :

" Sinh gắng gu li-gu, li gu, goa sinh gắng gu, sinh gắng gu (2 lần) Hê la, hê là, sê là "

Em mong Chị trả lời cho em biết. Em mong sức khoẻ của Chị vẫn như ngày nào.

Địa chỉ Email của em : bienlan@yahoo.com

Thoáng Tư Duy

Dưới cơn nắng miền nhiệt đới nơi thành phố Honolulu, tôi và gia đình nôn nóng đợi xe bus để đi đến chinatown thưởng thức phở “Tô Châu” theo lời quảng cáo của mấy người bạn. Những làn gió mát từ đại dương thổi vào đã làm dịu đi phần nào cơn nóng và lòng nôn nao trong kỳ nghỉ hè năm nay. Trong khi chờ đợi xe, những hình ảnh tin tức buổi sáng trên TV trong khách sạn về những cuộc biểu tình tại tòa Bạch Ốc của các cộng đồng Việt Nam với phái đoàn Việt Nam chợt kéo về. Nhìn những hàng cờ vàng 3 sọc đỏ quen thuộc, tôi không thoát khỏi cảm động khi thấy đồng bào Việt Nam tại hải ngoại đã mạnh dạng gióng lên tiếng nói lương tri khơi dậy lại hình ảnh của một dân tộc đã một thời bị “bỏ quên,” để mặc cho lưu đày trong các trại tù cải tạo, cũng như lều bều trôi dạt trên biển cả, hay lê lét tiêu điều trong các trại tỵ nạn. Giữa cơn nghiệt ngã của lịch sử, khối người Việt tỵ nạn đã nhẫn nhục liên tục nhắc nhở lương tri nhân loại. Trong dòng sinh hoạt của người Việt tỵ nạn, sinh hoạt Hương Đạo đã nhắc nhở tôi nhiều đến bốn phận đối với tín ngưỡng và tâm linh. Lá cờ vàng không những là đại diện cho khối người Việt yêu chuộng tự do mà còn là lá cờ tiêu biểu cho sự toàn vẹn nhân phẩm, của tự do tín ngưỡng, của lương tri con người. Đối với tôi, lá cờ vàng còn nhắc đến cội nguồn, đến những hy sinh của tiền nhân, ông bà cha mẹ, của những người đã từng hy sinh xương máu cho tôi được giây phút tự do để sinh hoạt HD. Làm sao tôi đành lòng phủ nhận những sự hy sinh cao cả này? Ngày hôm nay, gia đình tôi được thông dong dạo phố trên các đại lộ Ala Moana và Kalakaua cũng nhờ những sự hy sinh tiêu biểu qua lá cờ vàng. *Tôi đã và đang làm bốn phận đối với tín ngưỡng và tâm linh qua việc chào lá cờ vàng 3 sọc đỏ trong mỗi kỳ chào cờ Liên Đoàn.* Xếp hàng chờ vào tiệm phở, tôi đọc được một tờ bích chương và biết rằng cộng đồng người Việt tại tiểu bang Hawaii cũng cử người đại diện tham gia vào cuộc biểu tình...

Lần thứ ba trở lại Honolulu, tôi nhận thấy thành phố thay đổi khá nhiều. Đường xá nhộn nhịp với nhiều cửa hàng nổi tiếng trải dài trên đại lộ Kalakaua, dọc theo bãi biển Waikiki. Đêm đêm tôi cùng gia đình bắt bộ đến khu International Marketplace. Đường xá an ninh, sạch sẽ tấp nập du khách nhiều nhất là từ Nam Hàn, Nhật, Đài Loan và Trung Quốc. Tôi cảm thấy thế giới đang từ từ thu gọn lại, việc truyền thông dễ dàng không phải vì mọi người sử dụng cùng 1 ngôn ngữ mà là do tình tự nhân loại. Con người đã đến gần lại nhau nhờ kiến thức và văn hóa. Chung quanh tôi, mọi người rảo bước cười đùa vui vẻ. Tôi không lo sợ nạn móc túi như ở London, Paris, Bruxelles hay Amsterdam. Một thoáng ý nghĩ về quê hương Việt Nam, tôi ước mong một ngày nào đó kiến thức và văn hóa sẽ đẩy lui những thành kiến và bất công. Người Việt Nam sẽ quay về với những giá trị đạo đức cổ truyền như - *Có đức mặc sức mà ăn* - hay ít ra song hành với lương tâm và đạo làm người, để con người sẽ cảm thấy an lạc, hạnh phúc và ý nghĩa hơn.

Ánh trăng rằm nhẹ nhàng vươn lên trên đỉnh Diamond Head soi rọi phố xá đầy áp người qua lại khiến tôi nhớ đến lời của một thiền sư: Sự sống và cái chết chỉ cách nhau có một hơi thở. Trong khoảng khắc của một hơi thở, ta làm gì để tạo được niềm an vui cho người và cho ta?

Một ngày đầu hè trên bãi biển Waikiki.
Lê Minh Lý

... BÈ TRÊN... !!

Cách đây cũng khá lâu có dịp đi nghe nói chuyện về Ca dao, tục ngữ..., một vài câu Ca dao dân chúng đã làm tôi thật sự xúc động khi nghe nhắc đến.. :

.. “Đi đâu cho thiếp theo cùng
Đói no thiếp chịu, lạnh lùng thiếp cam ..”

Hay là :

.. “ Anh ơi chớ bỏ em chi
Em như .. com nguội để khi đói lòng !! ”..

Hình ảnh người đàn bà dịu dàng, hiền thực, dễ thương đã hiện hiện ra ngay trước mắt tôi: những người Mẹ, người Vợ Việt Nam !!. Những người mà hầu như suốt cuộc đời hy sinh cho chồng, cho con.., đặc biệt trong giai đoạn chiến tranh kinh hoàng phá nát quê hương..!!
Cùng một tâm trạng như vậy khi có dịp coi (mong rằng nhớ đúng !?) Video Ngàn Đóa Hồng Dành Cho Phụ Nữ Việt Nam.. ; những ngậm ngùi thương cảm, kính phục sức chịu đựng cộng với sự hy sinh vô bờ bến của các Bà... Chắc chắn trên đời không có chi toàn bích, nhưng có lẽ phải nói là đại đa số các người Mẹ, người Vợ VN quả thật rất xứng đáng nhận Ngàn Đóa Hồng này ..!

Tuy cũng đọc (ké !) tờ Liên Lạc nhưng không mấy để ý đến .. hai chữ Bè Trên nên chẳng rõ .. nguyên do cũng như khởi đầu từ lúc nào!. Đến khi đọc (chung !) các điện thư của (một số) các Trường gửi cho anh Gà nhà tôi, lại thấy .. cho gửi lời thăm Bè Trên (của Gà !)..v..v..Hỏi ra mới hay rằng hai chữ Bè Trên nhằm chỉ các Bà Xã và hiện rất thông dụng giữa (đa số) các Trường .. liền ông, nhất là trong tờ LL!. Bây giờ ngoài .. “ mình ơi!.., má xấp nhỏ ơi!.. ” hay “đây là Bà Xã tôi,..Nhà tôi.. ” còn thêm “..Bè Trên ơi ơi!!..” cũng như “đây là Bè Trên” của tui !!..

Quả thật khi bắt đầu để ý (một chút !) mới thấy trong tờ LL tận dụng tới đa hai chữ.. “ yêu thương” này (!), như tờ LL Xuân vừa rồi chẳng hạn. Anh chàng dạy cách .. lược Gà đã hớn hờ khoe với Bè Trên : “ anh lược Gà ngon hết xẩy! ”.

Vậy thì, “ thân phận ” của các Trường (liền ông) không lẽ là “ phận (hay kẻ) .. dưới ?! ”.
Ui chao !!

Nhớ (linh !) xưa kia khi còn bên nhà, việc các ông “ .. nịnh đầm ” bằng lời nói (như gọi Bè Trên !) hoặc hành động : xách giỏ đầy áp thức ăn ; tà tà theo thu dọn các .. chiến lợi phẩm khi ..shopping; phụ hút bụi nhà cửa, lau (hay rửa !) chén bát ..v..v.. và v..v.. là việc có lẽ rất giới hạn, con số phần trăm thật khiêm nhường!.

Hiện nay nơi xứ người thì ngược lại. Ngồi chơi (chờ) xơi nước, không .. động móng tay các việc nhà, trong cuộc sống chung là điều hiếm hoi ..!

Những bận rộn vì công ăn việc làm, nhà cửa, con cái, lại còn (tự nguyện vui vẻ) .. làm thêm cuối tuần “ không công, vác ngà voi.. ”, có phải đây cũng là một trong các nguyên nhân mà các Trường... liền ông đưa các bà lên thành .. “ Bè Trên ” hòng thuận vợ thuận chồng, cuối tuần (cùng nhau lo việc không công) vui hơn .. nhiều chẳng!!?.

Nếu đúng thì việc cho uống .. nước đường cũng nên chừng mực!!.. Khó mà .. thông cảm nỗi như chẳng hạn ở Trại, bỗng một anh te te chạy đến hỏi rằng có thấy Bè Trên của tui không!. Nghe thật ..bê vệ(dôm !) làm sao (khiến Bè Trên lấm lúc phải đi .. hút mỡ điều chi!?)!.

Anh Gà của tôi thì thường hay theo sự hướng dẫn của Tr. Ngựa chịu khó, chủ tiệm tờ LL. Như trong dịp Tết vừa rồi, cả nhà tính đi thăm bạn bè, Oanh Oanh tôi diện cũng.. ra trò lắm. Khi ôn ền xuống garage, nhìn vào xe thấy .. chật ních!. Chẳng lẽ đâu năm Gà mà.. “Nữ kê tác quái!..”, chưa kịp mở lời thì anh Gà cao giọng (gáy!) : Anh và các con thì ngồi trong xe cùng các gói quà linh kinh .. Bè Trên của anh được .. ngồi trên mui xe ..!?!?Hihihi..!

Nói chi thì nói, sau cùng theo ý (thích) riêng, những chữ “ Mình ơi!.. ” hay “ Nhà tôi !.. ”, vẫn là những lời .. chan chứa nghĩa tình !...Bờ lẽ các chữ này (như là một) tiếp nối với “ đi đâu cho thiếp theo cùng .. ” mà lúc nào nghe đến tôi đều xúc động..!!

Oanh Oanh (Duc-quoc)

Mã Thư

☰ Tr. Hoàng-Hôi (Melbourne).

Thư Anh viết, khi nào cũng tình tứ cả, luôn đầy ắp kỷ niệm. Anh còn có may mắn trở lại Trại Trường Scout Park Glenfield để thăm lại cảnh cũ mà hơn mười năm trước anh em chúng ta cùng ngủ trong một Phòng, với anh Thanh-Viêm đeo chiếc đồng hồ "Le coq qui chante" mà đôi khi nửa khuya, em phải thức giấc, trong khi Cụ Viêm vẫn ngáy như sấm. Vẫn kỳ Trại Thăng Tiến V ấy, nay đã vắng bóng một Người, đó là anh Trương-Văn-Thanh.. một Trưởng HD rất thuộc bài bản, rất nhiệt tâm với Phong-trào. Ông Năm Thiết (Mèo tươi cười) khi đọc bài "Mùa Thu, mùa tri kỷ", ông khoái quá, Ông nói bài thiết hay, tình tứ ... lứa tuổi như anh em mình thì cảm khoái, nhớ thời niên thiếu, chớ như các bạn trẻ bây giờ thì sao mà rung cảm được những lời thơ, những câu hát thời xa xưa ... Ôi đến lúc tóc đã bạc mái đầu, tìm đâu ra được người tri kỷ !

☰ Tr. Bùi-Năng-Phán (Cáo Lãng-Tử. H.L.

Trong thư đề ngày 10-6-05. Cáo Lãng-Tử có đoạn viết rất khiêm tốn : Trong Liên-lạc số 54 vừa qua. Anh đã ưu ái trao bằng "Thợ Lặn" cho Em. Nhưng dù đã thành khẩn xét mình, thấy vẫn còn chưa xứng đáng, vậy Em xin nhường lại cho

Gà Lôi Tô Văn Phước hay Ngựa Lòng Lê-Văn Phước ở TX (Đông-Thành). Nếu họ đều từ chối thì em xin nhận lại và hứa : Từ nay cho đến ngày "Tất Nắng" sẽ không dám sao nhãng việc chung. Em viết thư này cho anh Thoại khi vừa trở lại Hoà-Lan, cũng may là có đứa cháu nội mới chào đời tháng trước, nên em phải về đặt tên cho cháu là An-Lộc.

Bức thư kết thúc bằng : Cầu cho anh Thoại và chị Tường-Vy luôn mạnh khỏe, để Liên-Lạc đều đặn đến với anh em. Bên dưới ký tên Ông Nội : Bùi Năng-Phán.

(Ông Nội Bùi-năng Phán một tay ẵm cháu mới sinh, một tay xách bình hơi đem trả cho Liên-lạc, ngụ ý rằng "Em Bận Lắm", nhưng cũng không quên mang sau lưng một số thủy-sản làm quà cho Liên-lạc).

☰ Tr. Trần-Thường (Toronto)

Vừa nhận được Đặc-san Thép Súng của Anh gửi cho, em đọc một mạch hết liền. Thiết ra, một số tài liệu đã được đăng ở một số báo chí khác rồi, nhưng đọc lại vẫn thấy hay. Cảm động nhất là bài viết về MX Trần-Thúc, thật bi hùng và oan trái. Điều đáng phục nơi anh ta là sự "chịu đựng". Em có một nhận xét : bài viết của Đ.T.H., một thanh niên (có lẽ) chưa đi lính ngày nào), viết bài "Đại bàng cất cánh bay cao", với nội dung không liên quan gì đến Quân lực cả. Tuy nhiên có một điểm buồn là Thành phố Toronto không cho mình thượng kỳ VNCH lên Đại-sảnh như mọi năm trước.

Trong hoàn cảnh khó khăn, nhân sự hiếm hoi, tài nguyên về Quân-lực (viết nhiều) nên đã khô cạn, mà Ông Cố Vấn họ Trần đã cùng với anh em trong BCH phát hành được Đặc-san đúng ngày Quân-Lực là một điểm son lớn, mà nhiều nơi khác, như Montréal không thực hiện nổi.

☰ Tr. Hoàng-Đức-Giáo (Bồ-câu : Nhanh)

Bức tâm thư của Trưởng làm Ngựa tôi nhớ lại

quảng đời thật đẹp, cách đây hơn 40 năm về trước, lúc mà anh em HĐ thật tình thương mến nhau, rất chí tình, có trên có dưới. Cám ơn những lời khen tặng. Trưởng nhắc đến ơn nghĩa làm tôi ngượng, vì đó là bốn phận của tôi trong cương-vị chính quyền đạo đó. Có một điều, mình muốn nhắc lại để Trưởng rõ : Đời đã dạy cho ta rằng đừng quá thiết tha với việc trả ơn, mà chỉ cần tâm niệm rằng : có một kẻ nào đó đã làm việc tốt, và mình cũng có bốn phận làm việc tốt cho người khác nói chung, không cần đích danh một người nào. Sự vay trả ở đời không nên xem là một tính toán qua lại theo chiều ngang, mà nên theo một ý thức Giúp Ích rộng rãi không điều kiện .

Trưởng hỏi : Trại Họp Bạn HĐ Hoa-kỳ tháng 7 vừa qua, sao không thấy HĐTU hô hào anh em HĐVN và HĐ Trưởng niên tham dự ?

Xin trả lời : Trại Họp Bạn HĐ ở Virginia vừa rồi là một Trại Họp Bạn HĐ Quốc Gia dành cho Nam HĐ Hoa-kỳ, và chỉ những đơn vị HĐ có ghi danh và sinh hoạt hợp lệ với BSA mới tham dự được (HĐVN cũng có nhiều đơn vị tham dự, dưới danh nghĩa BSA gốc Việt), Nữ HĐ Hoa kỳ thuộc "vào loại anh chị em ruột" cũng không tham dự được (kỳ thị hơn HĐVN), hướng chi cả HĐ Trưởng niên chúng ta, xếp vào loại bà con xa lác xa lơ (bản đại bác cũng không tới !).

Mỹ là rúa, không "on đơ" chi cả !

Mấy chú Sói con năm xưa chắc nay đã lớn rồi, cho gửi lời thăm Bác Tư và Bè trên của Trưởng.

☰ Tr. Thanh-Huế (Thiên-Nga Từ Tốn)

Tên Rừng đặt cho Chị đúng quá ! Từ Tốn !

Vì rúa cho nên Thủ quỹ vất vả với Western Union, trật trệu mãi tiền mới lãnh ra được, và đã gom vào Sổ Vàng kỳ này.

Làm rằng mà Chị năng nỉ Ông Giáo phối hợp với Cụ Trưởng Xóm Tùng-Nguyên thử làm một dự án Giúp Ích cho Thanh Thiếu Niên Sydney (Kiểu như Làng B.H. Hoa-Thạnh-Đốn, có đề cập trong L.L. số này) thì số dách.

Đồng ý với Chị đạo này (cũng hai năm rồi) VP Trưởng-niên không có thông tư chỉ thị chi cả,

cũng không nhắc đến niên liễm, tin sinh hoạt v.v., chắc 2 vị ấy "Bận" Đầu máy là ở 2 vị ấy, Ngựa này chỉ đánh trống thổi kèn vòng ngoài thôi, đâu có xía vô được. Thông cảm !

☰ Tr. Tô-nguyên-Cát (Olympia).

Vấn tắt trả lời mấy điểm trong thư (ngày 24-7) của Trưởng : Hiện nay Tr. Trần-Văn-Thao là người cao tuổi nhất, thứ đến là Trưởng Mai-Liệu. Tr.Liệu vẫn là Linh hồn của HĐVN ở Hải-ngoại, còn rất minh mẫn, tiếp xúc thường với anh chị em các nơi, vẫn tham dự các Trại Cát Vàng, T.T. 5,6,7 và gần hơn cả là Trại Hội-nghị Trưởng ở Florida năm ngoái, và các sinh hoạt trong Vùng lân cận.

Vì Trưởng ít có dịp sinh hoạt chung, chỉ mới tham dự trại Họp Bạn 1 lần mà Trưởng vội kết luận như trong thư là không đúng.

Ban Thường-vụ HĐTU gồm nhiều trưởng Trẻ và tuổi Trung-niên là nhiều nhất (35-55). Trưởng nên nhớ rằng tuổi tác không phải là yếu tố quan trọng để làm nên việc. Cần nhất là phải đủ khả năng, có một tấm lòng và nhất là phải yêu thích Phong-trào và hướng thiện.

BTV làm việc có thể hay, có thể ít hữu hiệu, nhưng đó là do ĐHĐ bầu ra, chúng ta phải tôn trọng Dân-chủ. Kỳ Trại T,T. 8 sắp tới sẽ có ĐHĐ và sẽ cuộc bầu cử mới định đoạt.

Trưởng hãy nhập cuộc, tham gia tích cực hơn nữa rồi sẽ thấy Đời Còn Dễ Thương lắm !

☰ Tr. Lê-Thanh-Phiên (Hổ Từ tón TX).

Bức thư khá dài của Trưởng, anh em BPT đọc rất chăm chú, vì ít nhất cũng có người hiểu được những nỗi khó khăn của chúng tôi. Đặc ý nhất là câu "Đạo ấy cuộc đời HĐ đẹp hơn bây giờ nhiều". Ở vào tuổi anh em mình thì nghe được, chứ mấy chú trẻ bây giờ đâu có chịu, nhất là ở Hải-ngoại này quá nhiều thú vui rất hấp dẫn.

Trưởng có đề cập đến bài võ của L.L., nhưng đó là lý thuyết. Có thể nói không có ai cô đơn cho bằng những người làm báo HĐ. Đã có đôi lần, một số người thích nói (chứ ít làm) hô hào phải đổi mới để báo HĐ (trong đó có L.L.). Ủ thi đổi

mới, nhưng chưa ai đặt câu hỏi : đôi mới thế nào ? Làm cho trẻ trung hơn, bài vở phải cải tiến, đừng tiếc quá khứ, tránh theo đường mòn nhưng Ai Sẽ Nhận Viết ? và những ai sẽ đọc. Độc giả dưới 50 tuổi thì rất hiếm người đọc và hiểu rành rồi tiếng Việt. Chính HĐTU với Ban Báo chí hùng hậu, gồm những tay lão luyện trong nghề cũng “ngát ngư con tàu đi” với Nội-san Trưởng, và mỗi năm chỉ phát hành được Một Số. Đây là một con đường hết sức cheo leo mà L.L. tự lượng khó đủ sức cáng đáng lâu dài. Tuy nhiên, khi mà còn một số độc giả quý mến khuyến khích, đóng góp tài-chánh, gom bài vở về và đặc biệt là một số Trưởng chung sức vào việc in ấn và phát hành (một công tác không phải nhỏ), thì L.L. vẫn cứ tiếp tục cho đến lúc.. .. không còn tiếp tục được nữa.

Trưởng nhắc đến cảnh sinh hoạt thời trước 1945, tôi xin gửi Trưởng 2 câu thơ :

*Mở màng chuyện cũ, chim bay mới,
Khởi thăm tình xưa, cá khó bơi.*

 Tr. Thùy-Biên (Làng Vạn-Hồ).

... Anh Thoại ơi, báo cho anh biết Làng Vạn-Hồ sẽ không còn bị bão táp mưa sa nữa, Trời yên biển lặng rồi. Liên đoàn Rạng-Đông thì nẩy nở ra nhiều lắm, các Trưởng niên đang dần dần hồi phục, để các tuổi xồn xồn già già chơi với nhau, đi viếng thăm bệnh nhân, dưỡng lão neo đơn, chúng em đang có chương trình khôi phục lại, khởi xướng do chị Tâm, anh Chính và đang có nhiều Trưởng niên hưởng ứng Nhờ Anh động viên tinh thần thêm nhé ! Liên lạc đã từng nói nhiều lần rồi mà, Làng Vạn-Hồ là Làng địa-linh anh-khiet, sinh ra lắm nhân tài, nào Cụ Thỏ Khôn-ngoan nên đưa Bè Trên của Trưởng ra Mật Trận để găng Mè-day (hình như tên rừng là Su-tử Hà-Tiên thì phải) , với sự gom sức gom tài của anh chị em trong Làng, với tài viết lách của các nữ-lưu anh khiet như Đoan-Trang, Thùy-Biên (và còn ai nữa) với cái loa của Kiều-hữu-Chiến thì mọi việc trong Làng sẽ chạy vù vù cho mà coi.

Làng Vạn Hồ Tiến Mau, Tiến Mạnh !

 Tr. Đỗ-Anh (Làng Vạn Hồ).

Gửi hai Anh Trâu Lì và Ngựa Chịu khó,
Độc xong L.L. số 53, có một lúc Đ.A. cảm thấy mình đã không nghĩ gì hết, vì đã lâu rồi không được ai khen, nay bỗng được anh Mục giải thích những điều chưa biết và còn ngợi khen một việc khác mà Đ.A. tưởng rất tự nhiên là phải như vậy, nên niềm vui quá to tát đã chột ào đến làm Đ.A. rất lúng túng đến nổi sáng hôm sau khi vào đến hăng làm việc, gặp “xếp lớn” thay vì chào hỏi :

-How are you? lại thốt ra nhan nhẫu :Hu a dao ?

- I don't know - I don't know too !

Nói xong mới biết mình “nói lái” nên đã lĩnh mất và niềm vui đó cũng làm Đ.A. Thấy mình quan trọng hơn ngày hôm qua, và bây giờ đi đứng còn cố gắng giữ thăng bằng nữa chứ, chứ ngày trước lưng cứ còm xuống giống như chiếc lược sừng trong câu đố thuở nhỏ.

*Cong lưng tôm , nhảy qua hòn núi,
Dường đây hồng, túi bụi tang bang .*

Sổ Vàng

1.Tr. Lê-Minh-Lý	50 Mỹ-kim
2. Tr. Nguyễn-Quốc-Trị	20
3. Tr. Hoàng-Đắc	25
4. Tr. Lương-Minh-Đức	25
5. Tr. Nguyễn-Đức-Chánh	40
6. Tr. Lý-Nhật-Hui	50
7. Tr. Nguyễn-Cao-Bình	30
8. Tr. Huỳnh-Văn-Của	30
9. Tr. Nguyễn Thùy-Biên	30
10. Tr. Bùi-Năng-Phán	100 Âu-kim
11. Tr. Nguyễn-Văn-Thuật	50 Úc-kim
12. Tr. Nguyễn-Đức-Thanh	50 Gia-kim
13. Tr. Nghiêm-Văn-Thạch	60
14. Chị Trương-văn-Thanh	45
15. Tr. Lê-Thị-Gần	45
16. Tr. Trương-Lương-Công	45
17. Tr. Nguyễn-Hữu-Thông	50
18. Tr. Ngô-Kim-Lân	40

Ban Phụ-trách xin cảm ơn những Trưởng và Thân hữu đã lưu ý đến sự tồn vong của L.L.

Phần múa bút của Trâu Lì : Lê-Hữu-Mục

[Tr. Lê Hữu Mục, nguyên Giáo sư Đại Học Văn khoa Huế và Saigon. Rất uyên thâm về nguồn gốc tiếng Việt và chữ Nôm]

1. Vịnh Ngựa Chiu Khó

Núi Ngự đời xưa Ngựa hí rền
Nổi danh "Chiu Khó", tiếng còn truyền
Xây nhà, con cháu đông và hiếu
Dựng nước, bạn bè đủ lại hiền.
"Khó chiu" mặc ai mình "chiu khó"
"Trên bề" chẳng ngán, lụy "bề trên"
Một mình đảm nhận tờ Liên-lạc
Bạn đọc "hay quên" cũng chẳng phiền !

Gửi Đỗ-Anh

"Nói lái" nhiều đi, hời Đỗ-Anh,
Đọc thư Đỗ-thị, lệ vòng quanh
Chuyện xưa kể lại mình quan trọng
Đời mới tràn đầy cảnh chiến tranh !
Hướng đạo làm lưng ta đứng thẳng
Kim tiền gõ óc nó cong vành !
Đã là Hướng đạo, ta cam kết :
Làm trọn mỗi ngày Một việc Lành .

Nhắn bạn Lê-Minh-Lý

Tôi coi Hướng-đạo giống hành ta,
Bóc vỏ hằng ngày thấy rõ ra
Bạo lực đã xui người hoá quỷ,
Chiến tranh thường khiến thánh ra ma.
Liên-tôn cứu thế duy phù chính
Hướng-đạo quên mình gắng diệt tà.
Minh-Lý làm làm cho sáng lẽ,
Họ Lê, Hướng-đạo xứng con nhà.

Trên đây là 3 bài thơ Trâu-Lì gửi 3 nhân vật thường gặp trong L.L. và sau đây là cảm hứng của Trâu Lì nhân đọc bài viết của Oanh Oanh, cũng trong L.L. số này, về đề tài "Bề Trên", mà chắc có một số ít độc giả còn luyến tiếc, vì đã quen dùng, vậy xin quý độc giả góp ý cho vui cửa vui nhà, vì đây là Một Cuộc Chơi Chung kia mà ! Và Tr. Trâu Lì bắt đầu :

Nổi Lòng của Oanh Oanh

Ngày xưa Oanh Oanh họ Thôi, đã mang một tâm sự rất lớn. Ngày nay Oanh Oanh không biết họ gì, nhưng vẫn mang một tâm sự về vấn đề "Bề Trên". Oanh Oanh không thích danh từ đó, không muốn thấy nó có mặt trên tờ Liên-lạc, cũng không muốn cho các bậc liên Ông trong H.Đ. sử dụng nó.

Nhận xét của Oanh Oanh rất đúng. Từ Bề Trên chỉ mới xuất hiện ở hải ngoại mấy năm gần đây. Trước 1975 tuyệt đối chưa thấy có. Ở quê nhà có lẽ vì các Bà còn là bề dưới, còn quá hèn kém cho nên phải chịu chấp nhận một thân phận tầm thường. Sang đến bên này, các Bà sáng lên rực rỡ như sao sa, các Bà được con cái tuyên dương à các phụ nữ tân tiến. Gia đình đề cao các Bà đã đành, xã hội suy tôn các Bà cũng không kém.

Thực ra, vai trò bề trên của các bà đã được lịch sử chú ý từ thời lập quốc. Có ai nói chồng vợ đâu, mà chỉ nói vợ chồng, và như thế, vai trò Bề trên của các bà đã được lịch sử ưu tiên xác nhận là gì ? Khi dựng vợ gả chồng cho con cái, người ta có thèm để ý đến ông chồng đâu ? Người ta chỉ bảo nhau cần quan sát người Mẹ, vì mẹ như thế nào thì con như thế ấy. Nếu con có hư cũng tại mẹ chứ không phải tại Bố, hướng chi là khi con giỏi con đẹp thì làm sao đến tay các ông được ! Có người phản bác rằng nếu người đàn ông kém cỏi thì tại sao lại được gọi là ông chồng ? Muốn biết Chồng là gì, hãy thử tìm hiểu chữ Vợ trước.

Vào thế kỷ thứ X, vợ chưa được gọi là vợ mà là đà bị, mà bị là chuẩn bị đấy, là coi sóc cho gia đình lúc nào cũng được gọn gàng sạch sẽ. Sau đó chữ bị trở thành bợ (như thi thành thơ, thị thành chợ v.v.. Bợ có nhiều nghĩa lắm, nghĩa chính là đặt ở dưới để giữ cái gì ở trên cho bền vững. Vì gắng sức bợ đỡ cho chồng con, thêm một nghĩa nữa là vay. Bợ vay là một từ rất quen thuộc để mô tả những nỗ lực của người đàn bà muốn giữ gìn cho gia cảnh được đầy đủ yên vui.

Chữ bợ trở thành chữ vợ vào khoảng thế kỷ thứ XVIII. Vào thế kỷ này, người ta cũng thấy nảy ra chữ Chồng. Vào thời Hùng-Vương, nó là chữ Lang, sau đó biến thành Chàng rồi chàng biến thành Chồng. Nguyên âm a và ô rất gần nhau, như ngày nay Canada có nơi được phát âm là Canado. Ta nói lang bang/lông bông, mênh mang/mênh mông, ngay/ngông cũng là vì thế. Điều này cho các Bà một cách hiểu chữ Chồng rất đáng chú ý: Chồng là Chàng, là một anh thanh niên còn trẻ, chưa đứng tuổi, chưa là người lớn, còn phải tùy thuộc vào cái bợ, tức là bà vợ. Ta đừng lạ khi thấy các bà vẫn coi các ông là con nít, tỉ dụ:

Chồng giận thì vợ làm lành

Miệng cười hớn hở, rằng "Anh giận gì" ?

Thưa Anh, anh giận Em chi ?

Muốn lấy vợ lẽ Em thì lấy cho..

Gọi chồng con nít là đúng lắm, vì nhiều khi Anh hành xử hết như một người con:

Ban ngày nghiêm nghị như Cha,

Ban đêm thì lại rầy rà như Con !

Rõ ràng Người Vợ là Bè trên nhé ! Ông chồng không cần nói lên điều đó, ai cũng biết một cách hiển nhiên rồi. Thế nhưng tại sao các huynh-trưởng của chúng ta lại cứ nhao nhao suy tôn Vợ là Bè Trên ?

Dễ hiểu lắm. Và điều này các ông chồng không con nít một chút nào đâu. Vợ là bè trên thì các ông là bè dưới, mà bè là bệ, dưới là hạ. Các bà chả phải tung hô các ông là Bệ-hạ đấy hay sao ?

Còn một lẽ nữa. Các ông là Huynh trưởng HĐ, tuyệt đối tôn trọng nguyên tắc bình đẳng. Nếu các bà cũng sẽ HĐ thì dĩ nhiên các bà không thể là bè trên của các ông.. Nhưng nếu bà không chơi HĐ thì ông có quyền đề cao bà là bè trên đúng như thiên hạ vẫn đề cao. Nếu các bà không muốn danh xưng bè trên, mời các bà vào H.Đ đi !

Hay không ? Huynh trưởng mà ! cái gì cũng giỏi như thất gút vậy. Oanh Oanh là bè trên của Gà, có lẽ không phải là HĐ. Nếu Oanh Oanh không ưa chữ Bè trên thì vào chơi HĐ, Oanh Oanh sẽ hết bị gọi là Bè Trên, và khỏi oán thán.

Vào H.Đ. sẽ được gọi là "Mình ơi", hay "Nhà tôi", nghĩa tình chan chứa. Gia nhập HĐ ngay đi Oanh Oanh !

Nhưng khi đã vào HĐ thì lại không được xưng là "Thiếp" nữa. Bình đẳng tuyệt đối mà !

Thế đó, bây giờ thì phải làm sao ? Bên thì Bè trên, bên Thiếp, bên nào Tình hơn ?

Nói ra mang tiếng thờn bơn,

Mà không thi lại lên cơn nói nhiều.

Muốn cho Chồng nựng vợ chiều,

Đoàn Hướng-đạo đó, lựa chiều vào chơi.

Hằng ngày việc Thiên giúp đời

Bè trên : chuyện cũ, xưa rồi ... bỏ đi !

Trâu Li

Lời cuối của Oanh Oanh

Vui ghê bài viết của Oanh Oanh
Câu chuyện Bè Trên nổ cái doanh !
Vợ thấp ngồi trên ngồi chẳng được
Chồng cao đứng dưới, đứng sao đành !
Bè trên bè trên nghe kì quặc
Em bé em bé thấy tốt lành..
Hai chữ Bè Trên xin gạch bỏ,
- Em vô Hướng-đạo chịu không Anh ?

Vịnh Oanh Oanh ngồi trên mui xe.

Giấy rách thì nên giữ lấy lề
Bè trên đừng thấy nói mà mê !
Anh ngồi tay lái, ngồi sung sướng
Tôi bám mui xe, bám thắm thê
Son phấn rã rời, thân bệ rạc
Áo quần tơi tả, mặt chề bề
Gà ơi ! đừng có cà-kê nữa
Hai chữ Bè trên thấy gớm ghê !

Trâu Li

(Còn muốn viết thêm nữa, nhưng Tr. Ngựa Chậu Khó bảo rằng đã đến ngày chót rồi, Liên-lạc phải gửi đi Ottawa in cho kịp để L.L. đến tay bạn đọc vào đầu tháng 9-2005)

NGÀY TINH THẦN TRẦN VĂN KHẮC TẠI OTTAWA

Mùa hè rực rỡ rồi cũng qua đi. Tuy rừng Phong chưa thay màu áo nhưng những trận mưa rào đến rồi đi, đột ngột, báo hiệu mùa thu đang len lén trở lại.

Mọi năm, cứ đến ngày Lễ Quốc Khánh Canada (1 tháng 7) cũng là sinh nhật của Trưởng Trần Văn Khắc, Ottawa cũng như nhiều thành phố khác, và ở Việt Nam, các tổ chức Hướng Đạo long trọng tổ chức ngày *Tinh Thần Trần Văn Khắc*, để ghi nhận công lao sáng lập phong trào Hướng Đạo Việt Nam và để phát huy tinh thần dẫn thân làm việc công ích của Trưởng, và của phong trào Hướng Đạo VN nói chung.

Năm nay, xóm Trưởng niên Ottawa đã quyết định tổ chức một trại hè để kỷ niệm ngày lễ đáng ghi nhớ này vào ngày 17 tháng 7 tại trang viên của trưởng Đạt, nơi có sông nước mênh mang, núi đồi trùng điệp, chỉ cách thủ đô Ottawa có hơn 1 giờ lái xe. Mọi việc đã sắp sẵn, chỉ chờ ngày lên đường thẳng tiến đến trại thì bỗng có tin dữ: Trưởng Cáo mặt đỏ Trần Minh Thường phải vào viện, Trưởng 'Sử gia' Phạm Quân Khanh cũng theo chân trưởng Cáo cho có bạn. Rồi thêm tin trưởng VN Printing đưa gia đình về thăm lại cố hương, trưởng Mẫn bất ngờ Mỹ du (tới nay vẫn chưa thấy về), trưởng Bướm đi tu (không có dấu huyền) hai tuần ở Toronto, trưởng Tiểu hùng kê Phạm Quang Dzinh, và trưởng Chung Thế Hùng đều báo cáo vắng mặt với các lý do chính đáng (nhưng chưa được kiểm chứng). Sau khi kiểm điểm lại 'quân số' chỉ còn lại 3 vị anh hùng

đào viên kết nghĩa - Lưu Bị (Đê núi), quan Vân Trường (xóm trưởng) và Trương Phi (mồ xóm) - cả ba đều gạt nước mắt vì '*muu sự tại nhân, thành sự cũng tại nhân*'. Ngẫm nhân sự... có chi ra thế, trưởng xóm ngâm ngùi ngâm:

*Còn đâu những ngày bên bờ suối
Ta say mời ngồi nhấm tí lạc rang*

Chuyện đời vẫn vậy, hết mưa lại nắng. Đầu tháng tám, những trưởng năm viện đã phục hồi sức khỏe, các trưởng viên du theo tiếng gọi giang hồ đã lục tục trở lại, thế là i-meo tối tấp, ngoéo tay nhau, hẹn gặp lại tại tư thất 'vườn hồng' của trưởng Cáo, để (một lần nữa) làm sống lại tinh thần Trần Văn Khắc.

Kỳ họp mặt này có thêm sự tham dự của anh chị Trần Lương Ngọc, thân hữu mới gia nhập sinh hoạt xóm, và đặc biệt là có sự tham dự của một trưởng HĐ kỳ cựu, trưởng Trần Văn Sửu, vừa từ Montréal, chân ướt chân ráo, tới định cư tại Ottawa. Theo cuộc điều tra sơ khởi của bản báo đặc phóng viên Liên Lạc, trưởng Sửu đi sói từ năm lên sáu, sau đó gia nhập đạo Lam Sơn ở Ninh Bình. Trưởng Sửu năm nay 83, mắt trông tinh nhưng nhìn không rõ. Chỉ tiếc đến phút chót, trưởng bị đau không tham dự được buổi họp mặt ngày 21/8/2005 kỷ niệm ngày tinh thần Trần Văn Khắc của xóm trưởng niên Ottawa. Nếu không, ta đã có dịp nghe trưởng '*cổ sự tân biên*' dài dài.

Buổi họp tuy không đông đủ như mọi năm, có lẽ là vì thiếu sự hiện diện của các trưởng gạo cội của xóm trưởng niên

Montréal, và vài trưởng ‘*đã từng là trưởng trẻ*’ của xóm nhà, nhưng phần nghi lễ vẫn tiến hành như mọi lần, đơn giản và trang trọng. Theo thông lệ, trưởng Nguyễn Văn Kim, xóm trưởng, ngỏ lời chào mừng và nói về ý nghĩa của ngày lễ kỷ niệm. Trưởng Nguyễn Minh Phúc hướng dẫn phút mặc niệm, tưởng nhớ trưởng Trần Văn Khắc và trưởng Nguyễn Đức Phúc. Sau đó trưởng kim và trưởng Phúc đã báo cáo tóm lược sinh hoạt xóm trong thời gian qua.

Cô Trần Phương Thu, ái nữ của Trưởng Khắc, đã thay mặt em là cô Trần Kim Phượng, cảm ơn cả xóm. Cô cho biết gần đây có người bạn cho hay là ngày mà đài truyền thanh Úc Châu loan tin về quyết định của Hội Đồng Trung Ương HĐVN Hải Ngoại lấy ngày 1 tháng 7 hàng năm làm ngày Tinh Thần Trần Văn Khắc thì khắp nơi trong nước các tổ chức HĐ đã hưởng ứng, đồng loạt tổ chức ngày này. Quả là một tin vui. Trưởng Nguyễn Minh Phúc cho biết trong lần về thăm VN mới đây trưởng đã thấy các tổ chức HĐ sinh hoạt lại, chỉ tiếc (theo lời trưởng) trên phù hiệu HĐ có thêu ‘sao vàng’. Trưởng đưa thêm nhận xét ‘*hình thức không quan trọng, chính tinh thần HĐ mới là điều đáng kể*’. Mọi người đều tán thành ý kiến của trưởng. Trưởng Bướm cho biết trong hai tuần nữa Trưởng Đỗ Quý Toàn sẽ tới Ottawa nói chuyện với những bạn trẻ tại Trung Tâm Người Việt. Đề tài nói chuyện là ‘*Kinh nghiệm của một người đã từng là người trẻ*’. Ngoài ra còn thêm hai buổi nói chuyện kiểu ‘bỏ túi’ của trưởng do chùa Diệu Không tổ chức tại nhà thờ St. Stephen (đúng là hoà đồng tôn giáo), một cho thiếu nhi và một cho phụ huynh,

đề tài ‘*Nuôi dạy trẻ nên người... Việt Nam*’. Thế là dù chưa rõ ất giáp nội dung buổi nói chuyện của trưởng Toàn, mọi người đã hăng hái thảo luận kiểu ‘bàn đề’ với nội dung thay đổi chút ít ‘*Nuôi dạy cháu nên người ... Việt Nam ... hải ngoại*’.

Trưởng Bướm cho rằng, theo kinh nghiệm bản thân, dạy cháu thì được, còn con thì (xin lỗi) nó ... dạy lại mình. Trưởng Cáo phát biểu câu tục ngữ ‘*con hư tại mẹ cháu hư tại bà*’ nay phải sửa lại là ‘*cháu hư tại ông*’. Lý do, hồi còn ở VN, ông còn quyền hành, ung dung ăn nhậu, xì phé lai rai, ít khi nhìn ngó đến đám cháu, nay ra hải ngoại bỗng trở thành chuyên viên trông cháu ... ngoài ý muốn (vì bà còn bận nấu cơm). Trưởng ké Nguyễn Quý Bông, chuyên gia ‘gõ đầu trẻ’ gật gù tham luận ‘*Có dâu mất con, có cháu mất vợ*’ cổ nhân dạy thật chí lý. Trưởng Phú (VN Printing) đang hăm hở gặm đùi gà, tai điếc tai cầy hỏi ‘*Uả sao có râu lại mất con?*’. Trưởng Bông từ tốn giải thích ‘*vấn biết người Bắc có tật phát âm rờ (râu) thành dê (dâu), nhưng tôi là nhà giáo nên phát âm đúng cách, dâu dê (d) tức là vợ của con trai không phải râu rờ*’. Trưởng Cáo lúc này vì tuổi khá cao, chuyện đời thường bỏ ngoài tai, nói nôm na là ngễnh ngãng, nghe câu được câu chẳng, không hiểu các trưởng nói chuyện rờ râu mất con hay rờ râu vợ con trai, nên trưởng hô ‘*giải tán!*’ Không biết có phải vì bực mình không (đúng ra là bực người), trưởng hô hơi lớn khiến trưởng Kim đang lơ mơ ngủ gà ngủ vịt, bỗng giật mình tỉnh mộng, đứng bật dậy hô to ‘*sáp sắn!*’. Buổi họp xóm đã kết thúc như thế đấy.

(*Bướm tường thuật*)

THĂM BỆNH

Kính tặng Trưởng Trần Minh Thường
(Ca'ô Đỏ Mặt)

*Tim Trưởng Thường dường như quá tải,
Nên phải vào nằm tại nhà thương.
May sao nay tạm bình thường,
Về nhà a'ì nữ mọi đường lo toan.*

*Xo'm Trưởng Niên vợ vàng thăm hỏi,
Rủ đi cùng, hồ hởi vậ'n an.
Cảm thương huynh trưởng đầu đàn,
Tuy ngoài ta'm bo' còn hăng kết đoàn.*

*Việc Hương Đạo sẵn sàng ga'nh va'c
Hễ cần, Ca'ô Đỏ Mặt chung vai.
Góp công dựng công trở tài
Cho Trại Hợp Lực, nhớ hoài chẳng quên.*

*Đã một phen má'y niên Xo'm Trưởng
Giúp đàn em vui hưởng tuổi già.
Ông ba'ô Liên Lạc gần xa,
Nhờ Trưởng đánh má'y không tha số' nào !*

*Thật mừng sao Trời cao ngo' lại,
Nhìn Trưởng cười thâ'y hây còn...xuân.
Bắt tay siết chặt tình thân,
Mong Trưởng chớ'ng mạnh, mãi gần anh em.*

Ottawa ngày 07-06-2005
Hồ Văn Mẫn
(Xo'm Trưởng Niên Ottawa)

Mỗi lần Liên Lạc in xong, Tr. Cáo Đỏ Mặt phải lái xe đem 8 thùng báo đến Bưu-điện để cân, dán tem vào phong bì để gửi đi khắp bốn phương cho độc giả.

Một số Trưởng-niên Ottawa đến thăm Tr. Cáo Đỏ Mặt mới từ Bệnh viện về :

- Hàng ngồi trước : Các Trưởng : Hương, Thường, P. Mai (Bề trên của Tr. P.Q.Khanh), và Tr. Kim.

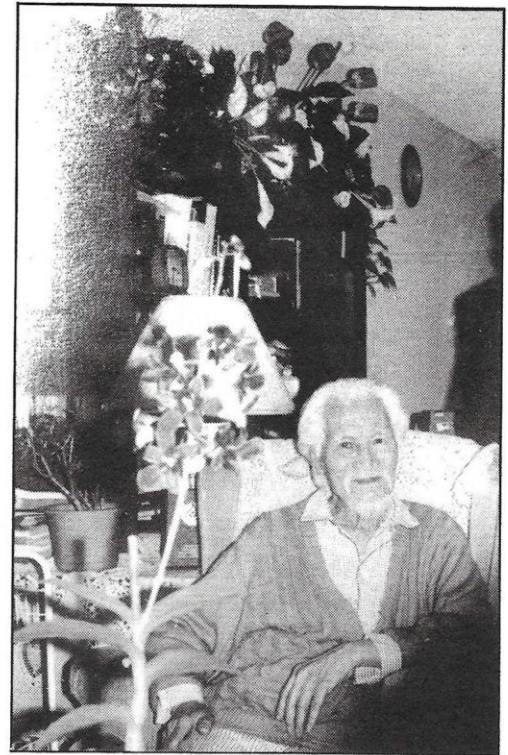
- Hàng đứng sau : Các Trưởng : Điệp (Bướm), Mẫn, Khanh, Phúc (Trẻ), Phú, Dzinh và Tr. Hùng.

Tin Tức về **Tr. Mai-Liệu**

Liên-lạc nhận được tin Tr. Trần-Đình-Phước (San Jose) ngày 6 tháng 7 năm 2005), với nội dung như sau :

“ Hôm qua, gia đình em đến thăm Tr. Mai-Liệu, nhân tiện gửi Tr.Mai-Liệu bản sao cuốn *Hương-Đạo cho trẻ em* mà Tr. Mai-Liệu là dịch giả, sách xuất bản từ 23/10/1965 mà bản chánh em mua được lúc về thăm gia đình năm trước. Trông Mai Liệu muốn xem lại và điều chỉnh để tái bản.

Tr. Liệu cho chúng em biết vừa thoát qua một tai nạn thảm khốc : Người con trai của Trông, chở Trông đi khám bác sĩ, xe đang chạy ở Freeway với tốc độ nhanh thì bánh xe bên phía tay lái bị nổ, xe lăn 2 vòng, sau đó chạm vào bức tường ngăn freeway, xe bị tan nát, cảnh sát phải dùng xà-beng và buá mới mới đem Tr. Liệu và người con trai ra khỏi xe được. Mãnh kiếng bể nát văng tứ tung vào người, nhưng Tr. Mai-Liệu may mắn không hề hấn gì, chỉ bị đau chân mà thôi. Riêng con trai Tr Liệu thì bị kiếng cắt ở tay, phải vào bệnh viện, 3 ngày sau mới ra khỏi bệnh viện. Tr Liệu cho biết Ông Trên đã che chở và giúp đỡ, vì nếu lúc ấy có xe nào chạy từ phía sau đến, hoặc từ trước phóng đến thì chắc chắn sẽ nguy đến tính mạng 100% ”.

Tin Cụ **Nguyễn-Như-Cảnh** H.Đ. Trông niên San Jose qua đời.

Trông Tôn-Thất-Cảnh, một Trông đang hướng dẫn các lớp Tài-Chi vùng Bắc Ca-li vừa cho Liên Lạc hay tin (ngày 21-7-2005) với nội-dung như sau :

“ Rất buồn để báo tin Quý Trông biết : Cụ Nguyễn-Như-Cảnh vừa qua đời tại Houston, Texas, hưởng thọ 94 tuổi, sau khi Cụ ngã bệnh nặng tại San Jose từ tháng trước, và sau đó đã được người con trai Cụ chuyển về Texas, và qua đời tại đó, ngày hôm nay.

Cách đây 10 năm trước, cụ Cảnh đã được tuyên hứa để trở thành một Hương-đạo Trông-niên, và cũng là một thành viên Cao Niên nhất, trong một buổi lễ rất trang nghiêm và cảm động, do Trông Mai-Liệu chủ tọa, sau buổi Lễ Trại của Trại Cát Vàng 1.

Cụ Cảnh rất hãnh diện với chiếc khan quàng màu tím và đồng phục H.Đ. mà Cụ thường nói rằng : Khi còn nhỏ, Cụ rất muốn gia nhập Phong trào H.Đ., nhưng không sắm nổi bộ đồng phục”. Từ ngày gia nhập Làng H.Đ Trông niên, Cụ đã tham dự các buổi họp, các tiệc vui, những buổi cắm trại do Làng Bách-Hợp San Jose tổ chức. Các Trông trong Làng có dịp nghe Cụ kể nhiều chuyện vui của cụ 65 đời Cụ, những câu chuyện dí dỏm đầy tình H.Đ. Mà Trông Lê-Bình có dịp tường thuật nhiều lần trên báo chí ở San Jose.

Xin báo tin buồn này đến các Trông, và chúng ta hãy dành một phút tưởng niệm đến vị Huynh-trưởng cao-niên : TR. Nguyễn-Như-Cảnh và cầu nguyện vong linh Trông được thanh nhàn nơi Chân Trời Mới “.

Tin Buồn

Trưởng **Joseph Nguyễn-Văn-Tuân**
Là Thành-viên của Hướng-đạo Trưởng-niên
Montréal đã già từ anh chị em Đại Gia-Đình
Hướng-đạo Việt-Nam

Ngày 24 tháng 5 năm 2005 tại Montréal
(nhằm ngày 17 tháng 4 năm Ất-Dậu)
Hưởng thọ 94 tuổi.

Trưởng Nguyễn-văn-Tuân đã tham dự các Trại
Thăng Tiến 2 (Toronto) và Thăng Tiến 5
(Sydney - Úc-châu), đã sinh hoạt nhiều lần với
Xóm Trưởng-niên Montréal, với Xóm Ottawa.
Ngoài ra, Tr. Nguyễn-Văn-Tuân là một Áo-
thuật-gia quốc-tế, có nhiều tài năng, đã từng
biểu diễn tài nghệ nhiều nơi, rất được khán
thính giả khâm phục.

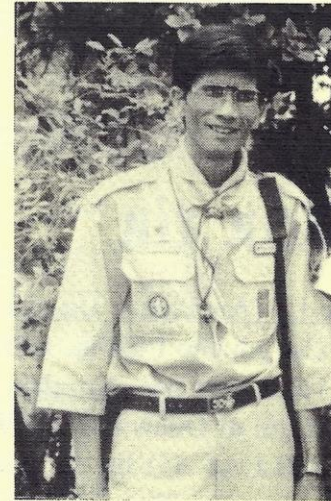
*Nhân dịp này, chúng tôi xin thành thật chia buồn
cùng Chị Nguyễn-văn-Tuân và Tang-quyển.*

*Nguyện cầu Linh Hồn Tr. Joseph Nguyễn-Văn-Tuân
sớm về Nước Chúa.*

Văn-Phòng Hướng-Đạo Trưởng-Niên V.N.
Liên Xóm Hướng-đạo Trưởng-niên Montréal-Ottawa
Và Ban Phụ-trách Bản Tin Liên-Lạc

Tin Buồn

Được tin buồn : Trưởng

Paul-Maria Nguyễn-Đức-Dziên
Là thành viên Xóm Hướng-đạo Trưởng-niên
Seattle (Tiểu-bang Washington)

đã vĩnh viễn già từ anh chị em HDVN
Ngày 06 tháng 7 năm 2005 tại Nursing home
Seattle Keiro, hưởng thọ 58 tuổi.

Trưởng Nguyễn-Đức-Dziên đã bị bệnh tim từ
sau kỳ trại Thăng Tiến 6 ở Virginia, và cũng là
Người được giải thưởng về Cống Trại T.T.6.

Tr. Nguyễn-Đức-Dziên là một nhà thơ, đã phát
hành tập thơ **Nhớ Quá Đi Thời**

Nhân dịp Trại T.T. 6 với bút hiệu là

Đức Dziên Alpha 13

với những bài thơ rất hay, rất tình nghĩa
và nhất là rất Hướng-Đạo.

Xin các anh chị em Hướng-Đạo V.N. chung lời cầu
nguyện cho Linh hồn Trưởng

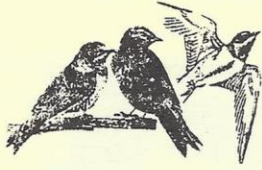
Paul-Maria Nguyễn-Đức-Dziên

Sớm Về Cõi Vĩnh Hằng.

Và xin san sẻ nỗi đau buồn này với 2 cháu.

Văn Phòng Hướng-đạo Trưởng-niên

Ban Phụ-Trách Bản Tin Liên-Lạc

Nhấn tin

Tr. Trúc-Lê (An-Tiêm) Úc-châu.

Những bài báo Chị gửi cho Liên-lạc thật công phu và giá trị. Nhưng rất tiếc, khi nhận được thì L.L. số 54 đã gửi đi Ottawa để in rồi, chờ đến 4 tháng sau (LL số 55) thì đã mất thời gian tính. Đành chịu vậy. Hơn nữa mấy tấm hình đăng trên báo chụp lại hơi mờ, vả lại đất đai L.L. chật hẹp, khó mà đăng cho đầy đủ. Cảm ơn Chị Trúc rất nhiều đã nghĩ đến L.L.

Tr. Trần-Văn-Phúc (NCX Charlotte)

Bài tường thuật của Xóm, à quên, thăng lên cấp Làng rồi, đã đăng trong L.L. số này. Thoại tôi rất vui thấy anh chị em và một số Thân hữu kết hợp lại để sinh hoạt. Làm sao mà tạo những dự án Giúp Ích (Kiểu như Làng BH Hoa-Thạnh-Đồn thì tuyệt vời và đi đúng hướng của HĐ Trưởng-niên.

Còn anh chị em trong Làng muốn có những huy-hiệu (HĐVN, HĐ.Trưởng-niên, Hoa Bách-Hợp v.v...) thì xin liên lạc về Trưởng : Nguyễn Chí-Hiếu, 645 County Rd. NE. 2070 MT - Vermont, TX. 75457 - USA

Là thú chi cũng có cả.

Cảm ơn những chân tình mà Phúc đã dành cho anh Thoại, trong những thư cũng như những lần điện thoại viên liên.

Tr. Thanh-Viêm (Canberra)

Đọc bức thư của Trưởng mà "bắt thèm" Anh Chị đã toại nguyện vui sướng tuổi già khi về thăm quê-hương, thăm thú phong cảnh, tái ngộ chuyện trò với bà con, thân hữu, và nhất là với một số anh em HĐ ngày xưa rồi trở

về Úc châu trong niềm vui sum họp với con cháu. Những bài thơ xướng họa của Anh với các bạn bè thật lý thú. Em đặc ý 2 câu của Đan Phụng : Mỗi độ thu về nghe gió lạnh,

Lòng người lữ thứ chẳng sao khuây !

Rất tiếc, chủ trương của tờ L.L. chỉ đăng những tin tức bài vở có liên quan xa gần đến HĐ, nếu không thì mấy bài thơ này rất đặc ý.

Chúng em xin đa tạ những lời chúc trân quý của Anh Chị và rất mừng Anh Chị còn đầy đủ sức khoẻ để tận hưởng những niềm vui của cuộc đời.

Tr. Gấu Đa Đoan (Virginia).

Như rứa là "Đề tài hấp dẫn" của Trưởng làm le viết bấy lâu nay cho Liên-lạc đã bị người khác "chôm" rồi. Dù Huy-Cận có than :

Thế rồi những bước không hò hẹn,

Đã bước cùng nhau một ngã đường.

Nhưng lo chi, họ viết thì cứ viết, mình có ý riêng của mình, đường ta ta cứ đi, ngàn chi ai .Cứ viết !

Tr. Nguyễn-Xuân-Linh (Calgary).

Dù vắng thư từ với nhau, nhưng qua trung-gian vẫn biết "Chú Linh rất khoẻ" nhờ tập luyện đều đặn. Chú vẫn tiếp tục cầm cờ Liên-đoàn Hồn Việt sinh hoạt với các em, một Huynh-trưởng kiên trì rất hiếm thấy. Tôi luôn luôn nhớ buổi ăn tối ở nhà Trưởng Quỳnh cách đây mấy năm, không khí thật đầm ấm tươi vui, hôm ấy có cả Tr Vinh + Ý-Nga, Chú Linh và tôi, với nồi "Lẩu" do Chị Quỳnh thực hiện và rau xà-lách anh Quỳnh mới cắt ở sau vườn, bên ngoài trời mưa, trong nhà chúng ta bàn chuyện H.Đ. Ôi ! thật tuyệt vời. Cảnh ấy nay còn đâu. Cũng đã khá lâu, tôi vắng tin của Quỳnh, người mà tôi có nhiều cảm mến, nhưng biết chắc rằng Quỳnh vẫn giữ lá cờ HĐ và cái còi vẫn làm le trong tay. Cũng từ dạo ấy, tôi không còn trở lại Calgary, vì không tìm lại được nguồn vui năm xưa. Mong rằng mai đây sẽ có nhiều tin vui hơn để tôi có thêm phấn khởi để trở về thăm chốn cũ.

Nếu Tr. Quỳnh đọc đến đây, cho tôi gửi lời thăm.✽